

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

**İSCI
KARDESİM**

KIZIL PACAVRA HAYRANLARINA KARŞI

**ALBAYRACIMIZI
KORUYACAK
SENSİN**

ALMANYA ÖZEL SAYISI AGUSTOS 1971

Millî Dâvânın Almanya'daki Savunucuları

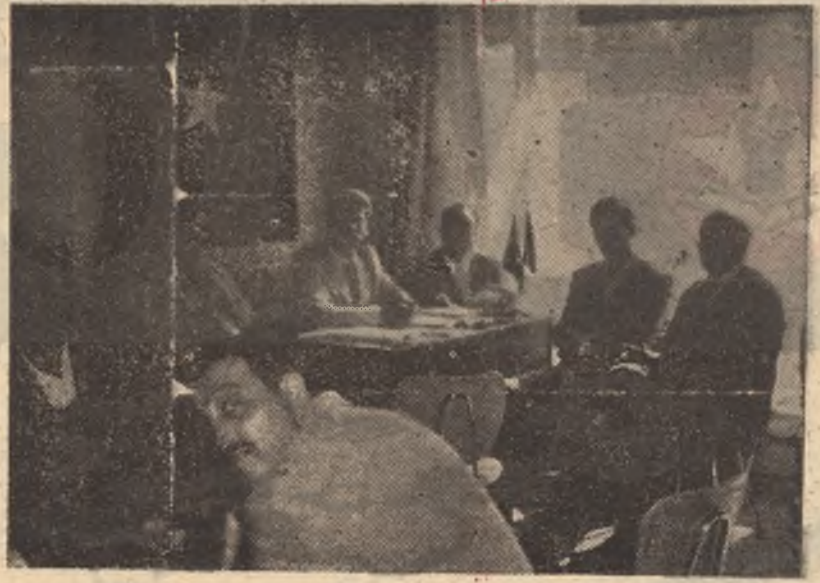
Almanya'da şer kuvvetlerin yürüttüğü kesif propaganda karışısında en büyük teselli kaynağımız Almanya'daki millet evlâtlarının duydukları ızdırap neticesinde bir araya gelerek kurdukları birkaç milliyetçi teşekkülün faaliyetleridir.

Son derece cılız imkânlarla rağmen bütün varlıklarını ortaya koyarak mücadele eden bu derneklerin faaliyetleri yüreğimizi serinleten su vazifesini görmektedir. Komünistlerin, Yeho va Sahitleri'nin ve hristiyanların milyarlar dökerek yürüttükleri mücadeleye karşı sadece imanla yapılan bir karşı müca-

finin korunması için gerekli tedbirlerin alınmasını defaatle yetkili makamlardan talep eden millet evlâtları, en ufak bir tedbirin alınmaması karşısında mecburî olarak son derece kısır imkânları arasında bu vazifeyi kendileri üzerine almaktadırlar.

Almanya'da ibadet edecek yerleri dahi güçlüğüle bulan Müslümanlar, çocuklarının millî ve dinî kültürden yoksun olarak büyümesine razı olamamakta, kendi imkânlarıyla tertipleedikleri kurslarda çocuklarına Türk ve Müslüman olduklarını öğretmeye çalışmaktadırlar.

En ufak millî veya dinî faali-

— Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği idare heyeti toplu halde.

gösterdiği bu faaliyetler karşısında zaman zaman çok büyük endişelere kapılmaktadırlar. Öyleki bir defasında Almanya'daki milliyetçi kardeşlerimizin bu faaliyetlerini hazmedemeyen komünistler Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneğini basmağa kalkmışlar, fakat baltayı taş vurduklarını anlayınca, selameti kuyruklarını altlarına kıştırarak kaçmakta bulmuşlardır.

Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin bu çalışmaları yanında Berlin Kuran-ı Kerim Kursu da işçilerin dinî ihtiyaçlarını temin etmeye çalışmaktadır. Ayrıca Almanya Türk Birliği'nin çalışmaları da sevinç vericidir.

Önümüzdeki günlerde Almanya'daki milliyetçi teşekküllerin kuvvetli bir organizasyona giderek, Almanya'daki işçilerimizin gerçek temsilcileri haline gelmeleri, Anavatandaki millet evlâtlarının yabancı işçi kardeşlerinden beklediği en güzel hareket olacaktır.

Almanya'da ve bütün Avrupa'da mevcut işçilerimizin va-

tanseverlik ve milliyetçilik duygularının, büyük bir coşkunluk içinde muhafaza edilmesi bu kıymetli milliyetçi teşekküllere düşmektedir.

Yazımıza nihayet varırken Almanya'daki bütün millet evlâtlarına Anadolu'dan sesleniyoruz: «Kalbiniz huzur içinde olsun. Türkiye'deki millî teşkilâtların ve bütün milletin kalbi sizinle birlikte çarpıyor. Vazifeniz çok zor, biliyoruz... Fakat muvaffakiyetinizden inancımız tamdır.

Komünistler gibi maddî desteğe sahip olmasanız bile, kararlı ve imanlı tutumunuz milletinimize mutlaka zafer getirecektir.

Milletimiz mahkum edilmek istenen iktisadî esaretten kurtulacak ve tekrar dünyaya hükmeder hale gelecektir. Bu tarih uzak değildir...

Yaşasın millet ideolojisi için vatan topraklarından kilometrelerce uzakta mücadele veren millet evlâtları!...

Kucaklar dolusu selamlar, Anadolu'dan sizlere!..»

— Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği bir toplantı halinde.

dele... Takdir etmemek elde mi?

Kozmopolit bir Alman toplumu içinde, herkese para, şehvet ve safahat dağıtan kızıl şebekelere karşı, imkânsızlıklar içinde, fakat kararlı yürütülen mücadele Anadolu için ümit kaynağıdır.

Ellerinde orak-çekiçli kızıl bayraklarla Yunan piçleriyle birlikte mitingler tertipleyen kızıl çetelere karşı, gereken resmî müdahaleler yapılmayınca, devletin yabancı diyarlardaki şerefini, örf ve adetlerimizin kudsiyetini, dinimizin yüceliğini muhafaza ve müdafaa etmek vazifesi doğrudan doğruya Almanya'daki milliyetçi işçi kardeşlerimize düşmektedir.

Almanya'da Türkiye'nin şere-

yet, Almanya'daki komünistlerin şiddetli reaksiyonlarına sebep olmaktadır.

Batı Berlin'de faaliyet gösteren en faal milliyetçi teşekkül Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği'dir. Derneğin başkanı Mehmet Demirci isimli vefakâr bir Anadolu çocuğudur.

Dernek Türk işçilerine faydalı olabilmek maksadıyla elinden gelen bütün imkânlarını seferber etmiş durumdadır. Lisan kursları vasıtasıyla işçilerimizin en büyük dertlerinden birini halletmeye çalışırken, diğer taraftan mümkün olduğu kadar sık toplantılar tertipleyerek Almanya'daki Türk işçileri arasında dayanışma temin etmeğe çalışmaktadırlar.

Komünistler milliyetçilerin

— Mahdut imkânlarıyla, işçimizin çeşitli problemlerine çare bulmaya çalışan ve millete bağlı olduğu için komünistlerin hoy hedefi haline gelen Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin tertip ettiği konferansı dinleyenlerden bir grup.

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî

MİLLİ DAVA MECMUASI

AĞUSTOS 1971

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHAADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira
FİYATI : 150 KURUS

BAŞYAZI

Almanya'daki Müslüman - Türk'e Selâm

Bugün Almanya'da yüzbinlerce müslüman varan hamlemiz durduktan sonra, bugün Alman-Türk yaşamaktadır. Dün Almanya içlerine kadar ya'da Türkler yeniden gözükmeye başlamıştır. Dün bizi Almanya içlerine götüren idealler ile, bizi bugün Alman şehirlerine ve fabrikalarına akın etmeye zorlayan sebepler şüphesiz ki farklıdır. Ancak şurası kesindir ki, isabetli tedbirler alınabilirse, Almanya'daki Türkler, iki ülkenin müşterek menfaatler ve gayeler etrafında sağlam ve daha dostça münasebetler kurulmasında kıymetli bir faktör olabilir. Ancak gerek Türk, gerek Alman makamları bu hususta beklenen müspet tedbirleri henüz almamışlar, yahut alamamışlardır. Bu ihmalin veya gecikmenin temel sebebi ise, Almanya'daki Türkler problemini gerçek mahiyeti ile kabullenmemekten ibarettir. Almanya'daki müslüman Türkler problemi bir ekonomik hadise vasfı ile, patron-işçi münasebeti çizgisi ile sınırlandırılmaz. Bu problemin aslı, müslüman Türk varlığının Almanya'da korunması ve güçlendirilmesidir.

Almanya'daki Türkler şüphesiz, daha iyi bir yaşama seviyesi elde etmek için Türkiye'yi geçici bir surette terketmişlerdir. Ancak Almanya'daki işçi kitlesinin Türkiye'deki problemleri hassasiyetle takip etmeleri, ekonomik ve sosyal istekleri yanında millî ve dinî problemlerinin halli hususundaki ısrarlı talepleri, dinî ve millî günlerimize gösterdikleri derin alâka, problemin sadece ekonomik olmadığını gösterir.

Almanya'daki Türklerin arzuladıkları hayat şartlarına kavuştuktan ve maddî bir imkân elde ettikten sonra yurda dönmeleri üzerinde düşünülmemiştir. Bu şahıslar en azından Türkiye'nin genç kitlesinin bünyevî bakımından üstün bir kesimini teşkil ediyorlar. Yurda dönüşlerinde de, yabancı diyar görmüş, başka kültürlerle temas etmiş ve daha evvelki hayat şartlarından daha yükseğe kavuşmuş olmanın imtiyazına sahip olacaklardır. Bu açıklamalar, Almanya'da ki Türk işçileri probleminin, Türk milleti için ne kadar mühim bir sosyal dava ve hayatî bir millî mesele olduğunu ortaya koyar. Türk hükümetini, Türk aydınlarını ve millyetçilerini, Alman hükümetini ve milletini ve beynelmilel teşekkülleri; doğru ve pratik kararlar almaya zorlayan bir problemle karşı karşıyayız.

Türk hükümetleri ve yetkili makamlar, Almanya'daki Türklerle ilgilenmenin; istenen vasıfta eleman göndermek, Türk işçilerinin ücretlerinden artırdığı paralar için transfer kolaylıkları ihdas etmek ve bayram mesajları yayınlamaktan ibaret kalamayacağını bilmelidirler. Türkiye'de belki zorlukla giderilmesi mümkün ruhî, fikrî ve sosyal krizler Almanya'da yaşayan bir Türk'ün en büyük problemi olacaktır. Sosyal psikolojinin temel problemlerinden biri, toplumların farklı kültürlerle intibakıdır. Eğer toplum, yeni kültüre intibaka hazırlanmamışsa, buhranın kesifleşmesi ve dayanılmaz bir hal alması tabiidir. Almanya'daki Türk işçisi, kaderin bir gereği olarak Türk milletini temsil etmektedir. Onu bu mukaddes görev için hazırlamak, her halde Türk hükümetlerinin görevi olmalıdır. Bu bakımdan Türk hükümetleri, müslüman Türk işçisini Almanya'ya ve diğer ülkelere gitmeden önce hazırlanması, Almanya'da Türk milletine yaraşır bir yaşamayı sürdürmesi ve yurda dönüşlerinde Almanya'da kazandıkları teknik bilgi ve alışkanlıklarından istifade edilebilmesi için gerekli bütün tedbirleri almalıdırlar. Bu tedbirler, ekonomik, sosyal, millî kültürel ve dinî mahiyette olacaktır. Bu tedbirler, bir grup insanın karnını do yurmaktan ibaret basit ve günü gün etme anlayışından uzak bulunmalıdır.

Türk işçileri, Türkiye'yi terketmeden önce, Almanya'da yaşayacağı hayat şekli ve millî vecibelerinin ne olduğunu bilmesi, Almanya'da karşılaşacağı bütün problemler için bilgi ve tavsi-

yesine müracaat edeceği makamları öğrenmeli. Ve Türk işçilerine yardım organizasyonu dinî, millî, sosyal ve ruhî problemleri çözmeye yetenekli bir mütchassislar kadrosunun yönetimi altında bulunmalı, Türk işçisini basit amele hizmetleri görmekten alakoyacak ve Türkiye'nin kurmağa muhtaç olduğu tesislerde çalışacak vasıflı işçi haline gelmelerini temin edecek tedbirler alınmalı ve işçilerimiz Almanya dönüşlerinde yurtta verimli bir çalışma düzenine girebilmelidir.

Ancak gerçek hazindir. Müslüman Türk işçisi için, içmek üzere temiz su bulmak ve beslenmek üzere et bulmak bir problemidir. İşçilerimiz ilmiyal bilgilerini dahi soracak makam aramaktadırlar. Almanya'da beliren sosyal ve ruhî diğer problemlerin, Türk işçisini ne kadar çaresiz hale getirdiği ise, bu misallerden kolaylıkla anlaşılabilir. Bir de bunlara, Almanya'da üslenmiş bulunan komünist ve misyoner faaliyetlerini ilâve edersek, durumun vehameti iyice ortaya çıkar.

Komünistler için bir tavsiye veya uyarma-ya ihtiyaç yoktur. Ancak hristiyanlaştırma teşkilâtı yetkililerini bu vesile ile uyarmakta fayda vardır. Şu kesin olarak bilinmelidir ki, Almanya'daki Türk işçilerini hristiyanlaştırma gayretleri hem neticesiz kalmağa mahkumdur. Hem de bu gayret hristiyan dünyası, Almanya ve Türkiye için son derece zararlı olacaktır. Bilmektesiniz ki, insanlığın yarısını kızıl dikta yönetimi altında inleyen, Allah ve ahiret gibi inançları yıkmaktan başka bir şey yapmayan komünizm; bütün dinleri ve insanlığı tehdit etmektedir. Eğer Allah'a inananlar, komünizm karşısında demokratik bir ittifak kurmak yerine bir birleriyle boğuşmayı tercih ederlerse, bizzat inandıkları prensiplere sırt çevirmiş olurlar. Ayrıca Türk işçilerini hristiyanlaştırma faaliyetleri, farzı muhal bir kaç kişiyi dininden çevirse bile, hristiyanlık bundan zararlı çıkar. Bunu gören müslüman Türkler ve bütün İslâm dünyası, hristiyanlığa ve hristiyanlara karşı büyük bir kin besleyeceklerdir. Alman yöneticilerini ve hristiyan din adamlarını bu vadiye ikaz etmeyi bir vecibe sayarız. Küçük bir menfaat hayali için, İslâm dünyasının düşmanlığını kazanmak akıl yolu değildir.

Ayrıca Almanyadaki Türk işçisini, kendi hıyanet yollarına çekmeğe uğraşan komünist faaliyetlerine de temas etmeliyiz. Alman komünist partisinin bol paralı, imansız, vatansız tahrikçileri, Türkiye'den kaçan kızıl sürüsünün de iltihakı ile ihanetlerini katmerleştirmişlerdir. Komünistlere müzahir olmadığı ve sadece Türkiye Cumhuriyetinin temsilcisi olduğu için, konsolosumuz aleyhinde girişilen tertipler ve konsolosluk binası etrafında yapılan küstah nümayiş, bütün milletin nefretine sebep olmuştur. Kesin olarak ifade edebiliriz ki, Türkiye'de ihanet yuvası dağıtılan komünizm, bugün Almanya'yı kendine merkez yapmış bulunuyor. Vaktiyle Türkiye'de üniversitelerin kızıl ihtilâl üssü haline getirilmek üzere olduğunu belirtmiştik. Ancak bu hakikati kabul ettirebilmek çok geç mümkün oldu. Ve Türkiye'ye bundan zarar gördü. Ümit ederiz ki, mesul makamlar bu uyarı karşısında daha öncekiler gibi gecikmek hatasına düşmezler.

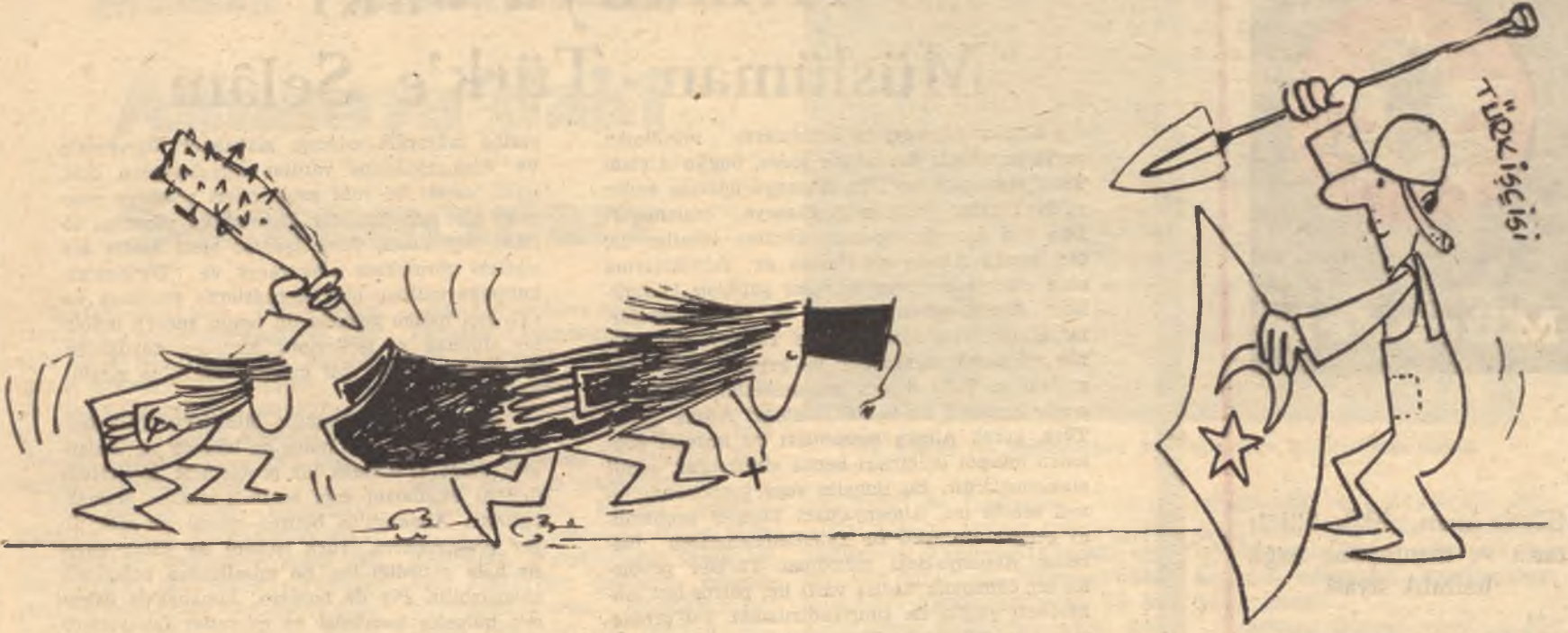
Bu açıklamalardan sonra, Almanya'daki müslüman Türk işçilerine sesleniyoruz:

Türkiye'yi ve Almanya'daki müslüman Türk'lüğü tehdit eden tehlike karşısında millî idealer etrafında birleşiniz. Millî idealerin bayrağını yükseltmek için teşkilâtlanınız.

Yeniden Millî Mücadeleden, Almanya'daki Müslüman Türk'e selâm!

Türk milletinin duası ve sevgisi sizinle!

Yeniden Millî Mücadele

Almanya'da Dert Var, Izdırıp Var, İstismar Var, İhanet Var!..

Türkiye adı verilen bu toprakları, mübarek kanlarıyla sula yan şerefli insanların evlatları bugün, bize düşman olan milletlerin refahı için çalışmaktadır. Beş günlük çocuğunu yaşlı anasını, genç hanımını sabırsız ve mahzun terkederek yurt dışına çıkan işçilerimiz, karın tokluğuna beynelmül sermayenin a-melesi olmaktadır.

Sanlı ordusu ile Almanya işlerine kadar ilim, adalet, insanlık götürülen temiz dedelerin torunları bugün Alman'a hizmet etmektedirler.

Türkiye'de niçin gizli-açık işsiz milyonlarca insan var? Türkiye'de niçin insanlar insanca yaşama imkânına sahip değiller? Türkiye'de karnını doyuramayacak kadar fakir kimselerin sayısı niçin kabarık? Türkiye mevcut nüfusu besleyemeyecek kadar fakir midir? Türkiye'nin yer altı ve yerüstü zenginlikleri kifa yetsiz midir? Yoksa Türkiye'deki insanlar yurtlarından nefret mi etmektedirler? Evet hangisi yarım milyon insanın yurt dışına çıkmasına sebep oluyor?

MİLLİ ZENGİNLİĞİMİZ GAYRİ MİLLİ GÜÇLERİN ELİNDEDİR

İktisadi hayatımıza soygun israf ve adaletsizlik hakimdir. Beynelmül sermaye ve gayri millî güçler her gün millî zenginliği mizi soyup dışarı kaçırmaktadır. Kars'taki, Sinop'taki, İstanbul'daki insanın yemesi gereken lokmanın yarısı, hergün dışarı kaçırılmakta ve bu umumî bir açlığa sebep olmaktadır.

Türkiye'de endüstri müesseselerinin yüzde 70'ine, nüfusları nüfusumuzun yüzde 3'ü kadar olan azınlıklar hakimdir. İhracat ve ithalat aynı şekilde bu azın-

lıkların ve yabancı sermayenin elindedir. Türkiye'de fabrikatör Salamondur. Türkiye'de tüccar Mıgırdıdır. Türkiye'de büyük yatırım yapabilecek olanlar Davitler, Gomeller, Kohenlerdir.

Türkiye'de, çocuğuna ilaç almayanlar, Aliler, Damatlık ve gelinlik çağa gelmiş evlatlarını evlendirmek için para bulamayanlar, Mehmetler, yahudi, rum veya ermeni apartmanlarının önlerindeki çöp sepetlerinden etmek toplama mecburiyetinde olanlar, Ahmetlerdir.

GAYRİ MİLLİ GÜÇLER TÜRKİYE'DE TÜKETİM SAHASINA YATIRIM YAPARLAR

Bu milletin evlatları en az Almanlar, Fransızlar ve Japonlar kadar zeki ve kabiliyetlidirler. Yine ilmi araştırmalar Türkiye'nin 100 milyon insanı en iyi şekilde besleyebileceğini göstermiştir. Türkiye yeraltı ve yerüstü kaynakları bakımından zengin ülkelerdendir.

Türkiye'de yaşayan insanlar asırlardır yıkıcı bölücü, parçalayıcı ve yıkıcı faaliyetlere rağmen vatanlarına, kültürlerine millî değerlerine bağlıdır. Fakat Türkiye'de geniş maddî imkânlarla sahip olan bu milletin düşmanları şimdiye kadar ağır endüstri sahasına yatırım yapmadılar. Binlerce işçinin çalışabileceği makinaları yapan fabrikaları kurmadılar. Bu millete kâr sağlayacak, işsizliği yok edecek müesseseleri kasten meydana getirmedi. Üstelik filizlenmek isteyen birçok millî müesseseyi baltaladılar. Yıkıcılar. Grapet sanavii (mevve suyu sanavii), uçak sanavii gibi önemli sanayi kolları böyle yıkıldı.

GAYRİ MİLLİ SERMAYE AĞIR ENDÜSTRİYİ KURMAMIZI İSTEMİYOR

Gayri millî sermaye Türkiye'de, az işçi çalıştıran çok kâr sağlayan fakat tüketim maddeleri üreten ve Türkiye'yi yükseltmek şöyle dursun, millî zenginliğimizi soyan müesseseler kurdu. Meselâ jilet fabrikaları, içki fabrikaları, süs eşyası imalathaneleri, gazoz fabrikaları bu tip müesseselerden sadece birkaçıdır. Bu müesseselerin imal ettiği maddeler kısa bir müddet sonra tükenir, yıpranır, kırılır veya bozulur. Biz de yenisini satın alırız. Paralarımız azınlıkların cebine akar. Azınlıklar bu paraları dışarıya kaçırır yabancı bankalara depo ederler veya Atina'da, İsrail'de bu paralarla silah fabrikaları, makinaları ve pan fabrikalar kurular. Bir müddet sonra Yunanistan'da, İsrail'de mermi olan, bomba olan, kasatura olan paralarımız, Kudüs'teki, Kıbrıs'taki, Batı Trakya'daki kardeşlerimizin bağrılarına saplanır. Hattâ hattâ sirtımızdan soyulan paralar silah olarak Mevlüt Meric'lerin (ODTÜ'de komünistlerin şehit ettiği Mehmetcik) ve diğerlerinin şahadetlerine sebep olur.

İşte onun içindir ki; Türkiye uçağını yapamaz. Benzinini bula maz. Tankını, topunu, tüfeğini dışarıdan alır. Gayri millî sermaye Türkiye'yi soyup iş sahalarını kapattığı için yarım milyon insan binbir derde katlanarak yurt dışına çıkar. Onun içindir ki milyonlarca insan Almanya'ya gideceğini diye İş Bulma Kurumlarında sıra bekler.

Türkiye'de ağır endüstrinin niçin kurulmadığını ve Türkiye'de iktisadi hayatın bu gerçek

yüzünü bilmeden Türkiye'deki iş gücü ihracının gerçek sebeplerini anlamamanın imkânı yoktur.

YABANCI İŞÇİ ÇALIŞTIRMA ALMANYA'NIN MENFAATİNERİDİR

Geride bıraktığımız eli yıl içinde Almanya iki defa yenik düştü. Düşman istilası gördü. Yüzbinlerce insanını kaybetti ve adeta harabeye dönüştü. Fakat bugün maddî gücü bakımından dünyanın hatırı sayılır devleti durumuna geldi. Bunun sebebini yükselmemizi ancak şu veya bu gayri millî yolda arayanlar düşünsünler. Biz Almanya'nın niçin yabancı işçi istediğini araştıralım:

Almanya'da nüfusun yüzde 80'e yakını profesyonel, varı profesyonel ve tekniker seviyede meslek sahibidirler. Almanya'da dev firmalar ve fabrikalar vardır. Bu fabrikalarda ve Almanya'nın diğer onarım işlerinde çok sayıda ağır iş görebilecek işçiye ihtiyaç vardır. Bu ağır işler son derecede yıpratıcıdır. Bu işlerin bulunduğu yerler tehlikeli ve gayri sahihdir. Maden ocakları, demir döküm fabrikaları, tüneller v.s. gibi.

Dünyanın hiçbir yerinde ağır ve yıpratıcı işleri tekniker, varı profesyonel ve profesyonel seviyedeki meslek sahipleri görmezler. Bu Almanya'da da böyledir. İşçi ihtiyacı duyan Alman hükümeti ve Alman firmalar, yabancı işgücüne müracaat etme mecburiyetinde kalmışlardır. Hattâ bugün birçok Alman firması, makinalarla yapılabilen işleri bile, daha ucuza malolduğu için yabancı işçilere yaptırmaktadır.

Ayrıca Almanlar yabancı işçi çalıştırmakla, kültürel ve ideolo-

jik bakımdan da kârli çıkmakta dırlar. Çünkü çeşitli ülkelerden gelen işçiler. Alman kültürünün baskısı altında kalıyorlar. Modern müesseseler karşısında aşagılık kompleksine uğruyorlar. Böylece iş gücü ithali Almanya için aynı zamanda bir psikolojik harp vasıtası olmuş oluyor.

ALMANYA İÇİMİZDEN EN SİHHATLİ, EN VERİMLİ VE EN KUVVETLİLERİ SECEREK ALMAKTADIR

1961 yılında federal Alman hükümeti ile hükümetimiz arasında yapılan bir anlaşmadan sonra Almanya'ya işçi veremeye başladık. Adı geçen anlaşmanın bir yerinde şöyle bir hüküm vardır:

«İşbu anlaşma makable şamil olarak 1 Eylül 1961'de yürürlüğe girecek, bir yıl için aktedilecek, ve müteberlik süresinin sona ermesinden en geç üç ay önce iki hükümetten biri tarafından feshedilmediği takdirde kendiliğinden bir sene daha uzayacaktır.» (1) Bir kısmını yu karıya almış olduğumuz anlaşmada alınacak işçilerin 20-40 yaşları arasında olacağı ve Almanya'ya gidecek işçilerin orada çalışabilecek, sıhhatte olup olmadıklarına Alman doktorlarıyor.

Çocuklarının süt ve peynir ihrarın karar vereceği hükmü yer atıyacı karşılayan tek bir ineği ni satarak Almanya hayalleri içinde İstanbul'a gelen ve Alman doktorun karşısına çıkan rice millet evladı, elleri kournun da, aç, susuz bekleyen çocuklarının yanına dönme mecburiyetinde kalır. Alman doktordur bu. En sağlamlarını seçer. Gözü ne kestirmede mi «sağlam değil sin» der. Peki bu milletin evladı kurbanlık koyun mudur? Alman doktor onun ayağına gitmez de Ardahan'daki Mehmed İstanbul'a gelir? Peki bu milletin doktoru ehliyetli veya sahtekar mıdır ki; Alman hükümeti veya firmalar onlara itimat etmez.

Anlaşmanın yukarıya aldığımız kısmında önemli bir husus da anlaşmanın belli bir müddetinin olmamasıdır. Demek ki, şu

an Alman hükümeti anlaşmayı yenilemezse yarın milyonlarca insan bir günde sınırlarımızı zorlayacaktır. Bu, kolay ve küçük bir mesele değildir.

ALMANYA'YA GİTMEK İSTEYENLERİN SAYISI HERGÜN BİRAZ DAHA ARTMAKTADIR

İtalya gibi Almanya'ya işçi veren bir kısım devletler kendi ağır sanayiini kurarak işsizliği azaltmışlar ve işçi ihracını hemen hemen durdurmuşlardır. Öte yandan Almanya da yabancı işçi talebini azaltmıştır. Bu durum karşısında millî sanayiimizi tezelden kurmak gerekmektedir.

Türkiye'nin 1961 den 1966 ya kadar dış ülkelere gönderdiği işçi sayısını şöyle ifade edebiliriz; Almanya'ya 143731, Avusturya'ya 4519, Belçika'ya 13917, Fransa'ya 88, Hollanda'ya 5547, İsviçre'ye 358, İngiltere'ye 8, Somali'ye 16. (2) 1966' ya kadar toplam olarak yurt dışına 168184 işçi gönderdik. Bu rakam bugün yarım milyona ulaşmıştır. Ve birkaç milyon insan sıra beklemektedir.

İşgücü ihracından dolayı meydana gelen ferdi ve millî problemleri kabul edip, çözüm yollarını bulmadıkça, yeni problemlerin ortaya çıkmasına sebep olmak akıllıca bir iş olmasa gerektir.

ALMANYA'DAKİ İŞÇİLERİMİZİN DERTLERİ VE MESELELERİ

Bugün, çok para kazandıkları ve onun için de mesut oldukları zannedilen Avrupa'daki işçilerimiz hiç de hayatlarından memnun değildirler. Bu neticeye kendilerinden aldığımız mektup, gazete, broşür ve bildirilere dayanarak varılabilir. Daha olmazsa izine gelenlerle detaylı bir konuşma yaparsak iş anlaşılır.

Almanya, hristiyanlığın bile vazlaştığı bir endüstri ülkesidir. Yahudilik Alman iktisadiyatında da geniş ölçüde söz sahibidir. Almanya'da sosyal hayat, müesseseler ve ahlâkî değerler Türkiye'dekilerden çok farklıdır.

Su an Almanya'da 6 milyon

kadın evli olmadan tek başına yaşamaktadır. Genç kızlar arasında da evlenme meyli gittikçe azalmaktadır. Bu durum hemen hemen serbest bir hayatın ortaya çıkmasına sebep olmaktadır.

Komünistlerin, siyonistlerin ve misyonerlerin Almanya'da yaygın ve yoğun çalışmaları vardır. Türkiyemiz ve Türkiye'deki müslüman Türkler yıllardır bu fesat şebekelerinin boy hedefi haline gelmiştir. Bu fesat şebekeleri Avrupa'daki işçilerimizi kurbanlık koyun gibi görmektedirler.

İlmî ve millî bir eğitimden geçirilmeden beynelmîl teşkilatların ağlarına ittiğimiz işçi kardeşlerimizin birçok dertleri vardır. Onlar gözümüzden uzaktır ama ızdıraplarına göz yumamayız. Çığlıklarına kulaklarımızı kapayamayız.

İŞÇİLERİMİZ AVRUPA'DA YARDIMCI İŞÇİ SAYILMAKTADIRLAR

Türkiye'den işçi alan memleketlerin hemen hepsi işçilerimizi yardımcı işçi olarak kabul etmektedirler. Meselâ Almanya'da tekniker veya sanat enstitüsü mezunu olan işçilerimiz dahi yardımcı işçi, yetişmemiş işçi statüsüne tabi tutulmuşlardır. Tabii bu durum ücrete tesir etmektedir. Aynı işi gören Alman işçisi Türk işçisinden daha fazla ücret alabilmektedir. Bu durumun insanlıkla ve adaletle zerrece ilgisi yoktur. Böylelikle Alman firmalar işçilerimize zulmetmektedirler. (3)

Türk işçilerinin işe intibakları ve verimleri daha iyi olduğu halde diğer Avrupa işçilerine Alman firmalarının daha iyi muamele etmelerini ancak ideolojilerinin uyusması ile açıklayabiliriz. Yani dinleri, imanları, kültür ve töreleri birbirine benzediği için onlara daha iyi muamele yapılmaktadır. Türk işçilerine yapılan her iyiliğin altında ise bir ihanet gizlenmektedir.

BAZİ ALMAN FİRMALARI İŞÇİLERİMİZE ZULMETMEKTEDİRLER

İşçilerimizin yabancı işverenlerle yaptıkları iş mukavelesi bir seneliktir. İkametleri münhasıran ilk mukaveledeki firmanın işyerinde çalışmalarına bağlıdır.

Firma ile olan mukavelesi bitmeden işçi o iş yerinden ayrılır veya firma feshedilir ise, polis, ikamet müsaadesini kaldırarak işçiyi hudut harici eder. Halbuki Almanya'da çalışan İtalyan, Yunan ve İspanyol işçileri için böyle bir şey mevzuu bahis değildir. Yabancı işverenler Türk işçilerini mukaveleyi tek taraflı feshedip Türkiye'ye iade edeceklerini söyleyerek tehdit etmektedirler. (4) İşten atılacağım, elibos, yüzükara memlekete döneceğim korkusu ile, Türk işçisi işte kendini yıpratır ve tüketir. Bu şekilde zorlanan işçilerimizden bir çoğu çeşitli hastalıklara yakalanır ve adeta «yarım adam» olarak Türkiye'ye dönerler. Böylece Alman firmalar seçerek aldıkları en sağlam fertlerin hastalanarak işe yaramaz hale gelmesine sebep olurlar. Bu türlü çirkin baskıların ve

tehditle çalıştırma işlemlerinin önüne geçmek gerekmektedir. **KONSOLOSLUK İŞÇİLERİMİZE ZORLUK ÇIKARMAKTADIR**

«Konsoloshanelerimiz işçi vatandaşlarımız için bir işkence yeri olmuştur.» (5) Konsoloshane ile ilgili izin kâğıdı, döviz belgesi, kazanç kâğıdı gibi bir sürü formalite işçilerimizin işini zorlaştırmaktadır. Halbuki konsoloshanelerin vazifesi işçilerimizin intibaklarını sağlamak, işlerini kolaylaştırmak ve onların millî değerlerden soğumalarını önleyici tedbirler almak olmalıdır. 10-15 Marklık pasaport harcı 69 marka çıkarılırsa işçiler arasındaki memnuniyetsizlik artar. Nitekim bu husus Almanya'daki işçilerimiz tarafından çok münakaşası yapılan meseledir.

ALMANYA'DAKİ İŞÇİLERİMİZ EV SIKINTISI ÇEKMEKTEDİRLER

Almanya'daki işçilerimizden eşleriyle birlikte orada olanlar bu sıkıntıdan daha çok şikâyetçilerdir. Almanya bugün kendi vatandaşlarına bile ev temininde zorluk çekmektedir. Mevcut evler ve lojmanlar kullanışsız, yetersiz ve son derece pahalıdır. Bu durumdan Almanya'daki işçilerimizin milliyetçi temsilcisi Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği Başkanı sayın Mehmet Demirci defalarca şikâyetçi olmuş, durumu ilgililere duyurmuştur. Yayımladığı bildirinin bir yerinde bu durumla ilgili olarak Mehmet Demirci şöyle demektedir: «Üçkâğıtçı tercüman» ve bozuk organize sonucu kiralık dairelerden 500-2000 DM kadar anamtar parası alınıyor. Bu parayı vermeyenler sokaklarda süründürülmektedir. Dairelerin küçük, elverişsiz oluşu evli ve bekârların adeta içiçe olmaları birçok probleme yol açmaktadır. Eğer Alman firmalar yeteri kadar daire ve lojman temin edemeyeceklerse niçin evlileri tercih ederek ailelerin orada perişan olmalarına, dejenerasyona uğramalarına sebep olunsunlar? Bugün Almanya'da huzur içinde oturulabilecek bir eve sahip olma Almanya'daki Türk işçilerinin en önemli istekleri haline gelmiştir. Fakat Almanlar aile hayatının bizde de dejenere olmasını arzuladıklarından bu hakkı isteği geç işitmektedirler.

ALMANYA'DAKİ TÜRK ÇOCUKLARINI KİM EĞİTECEK

Sadece Batı Berlin'de 50 bin Türk işçisi çalışmaktadır. Aileleriyle beraber Almanya'da olan işçilerimizin çoğu çocuklarını da beraberlerinde götürmüşlerdir. Karı-koca çalıştıkları için okuma yaşlarında olan çocukların da okullara gitmesi gerekir. Fakat Türkçe tedrisat yapan okulların yokluğundan ve Alman ilkokullarında bu ihtiyacın karşılanamadığından dolayı bu çocuklar sokaklara terk edilmektedir. Alman sokakları bizim sokaklara da benzemez. Unutmamalıyız ki, kısa zamanda bu so-

(Sayfayı çeviriniz)

kaklarda dejenere olan yavrular bir müddet sonra Türkiye'ye gelerek birer problem olacaklardır.

Türkiye'den Almanya'ya gönderilen veya çeşitli yollardan temin edilen öğretmenlerin çoğu Almanya'da sapkın fikirlerin propagandisti olmuşlardır. Komünizan fikirlere kapılan ve sol çevrelerden destek gören bu öğretmenler, Türk çocuklarını nasıl eğitirler?

Görülüyor ki Avrupa'daki işçilerimizin çocukları için okul derdi küçümsenecek bir mesele değildir. Hükümetimizin Almanya'ya çok iyi yetişmiş, millî değerlere bağlı ve sapık fikirlerle mücadele edebilecek kudrette öğretmenler göndermesi gerekmektedir.

İŞÇİLERİMİZİN DİN ADAMI İHTİYACI KARSILANMALIDIR

Hristiyan propagandistlerinin tuzağına terk edilmiş işçilerimiz yeteri kadar din eğitimi görmüş değildir. Onun içindir ki dinî günlerimizde, doğum, ölüm, evlenme gibi hadiselerde din adamlarına ihtiyaç duymaktadırlar. Bu ihtiyacı Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği bir bildirisiyle şöyle açıklar:

«Dinî günlerimizin anılması, cenazelerimizin kaldırılması, aramızda millî ahlâkın temel kaidelerini ve millî birliğimizi bütünleyecek kimselerin bulunmaması, bizi daha çok aşağılık duygusuna itmektedir. Onun için kendimizi başıboş, yalnız hissetmekteyiz.»

Dedelerimiz gittikleri yerlere kendi kültür damgalarını vurmakta idiler. Onların yerleştiği hattâ konakladığı her küffar diyarı camie, ezan sesine ve Kur'an sesine kavuşurdu. Böyle şerefli bir milletin torunları bugün cenazelerini kaldırarak ehliyetten ve ehliyetli bir din adamından yoksundurlar.

Hükümetimiz işçi kardeşlerimizi kilise telkinatından kurtaracak tedbirleri almalı, Avrupa'ya imanımızı, ahlâkımızı ve millî birliğimizi yaşatacak din adamları göndermelidir.

AVRUPA'DAKİ İŞÇİLERİMİZ KOMÜNİST PROPAGANDİSTLERİNİN AVUCUNA TERKEDİLMİŞTİR

Akla gelmedik zorluklara gö-

güs gererek yabancı ülkelerde, hayatlarını çürüten işçilerimiz adeta komünistlerin kucığına itilmiştir. Alman komünistleri, Türk komünistler, Macar komünistleri ve misyonerler işçilerimizi iman yapılarını bozmak için elele çalışmaktadırlar. Haçlı sü-rüleri ile Anadolu'da dalgalanan sancakları düşüremeyen düşmanlarımız aynı işi kendi kardeşlerimize yaptırmak istemektedirler. Bunun için birçok dernek kurmuşlar birçok gazete ve hitap neşretmişlerdir.

Her yıl yaz aylarında Alman komünistleri tarafından Türk işçileri için bedava seyahatler tertip edilir. Bu seyahatlara katılan işçiler fikren iffal edilir. Kışın kiliselerin propagandası son haddine varır. Bereket versin bu kadar propaganda semeresini vermez.

Alman radyosu komünist işçi ve işçi temsilcilerine açık tutulmakta onların her istediklerini propaganda etmekte ve fakat antikomünist işçilerin isteklerine kapalı tutulmaktadır.

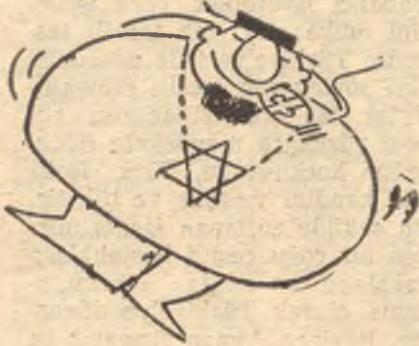
Merkezi Budapeşte'de olan bir komünist radyosu hergün Türk işçileri için bol bol yayın yapmakta, onları Macaristan'a davet etmektedir. Almanya'da bulunan komünist Türk öğrencileri işçiler arasında çok sinsi çalışmakta, işçileri zaman zaman gösteri yürüyüşüne sürüklemektedirler.

Bu kadar azılı düşmanlar karşısında kalan işçilerimizin millî kültüre ve millî ahlâka bağlılıklarının devamı için Türk hükümetleri hemen hiçbir tedbir almamışlardır. Üstelik Türkiye'den Almanya'ya yıkıcı fikirleri işçilerimiz arasında propaganda eden fertler, zümreler ve teşek-küllere karşı devlet tarafından hiçbir tedbir düşünülmüştür.

Meselâ Aşık Nesimi ve onun gibi olan miceleri Berlin'de üniversitelerde ve toplantı salonlarında konserler vermişler, konferanslar, toplantılar yapmışlardır. Bütün bu toplantılarda elbetteki komünizmin propagandası yapılmıştır. Bu kadar kesif propaganda altında insanın değişmeyeceği düşünülemez.

İŞÇİLERİMİZ BOŞ VAKİTLERİNİ NASIL DEĞERLENDİRİYORLAR?

İşçilerimizin saatlerce çalışıp yorulduktan sonra nerelerde dinleneceklerini kimleri dinleyeceklerini, ne yapacaklarını hesaplamış değiliz. «Adam Türkiye'den uzaklaşsınlar da ne yaparlarsa vansınlar» demişiz. Fakat

- Türklere millî hislerine uygun dinlenme yerleri temin edilmediğinden Almanlar, çeşitli fesat şebekeleri işçi erimizin bu ihtiyacını, yanlış yollara sevk etmek için vasıta olarak kullanmaktadırlar. Geziler tertip etmekte ve sonu meçhul yollara itmektedirler. Resim Almanların tertip ettiği bir gemi seyahatini gösteriyor.

fesat şebekeleri kurulmuş, onlar adam sende dememişler, işçilerimizi madden ve manen soymaya başlamışlardır.

Meselâ Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneğinin bildirilerinden anlıyoruz ki, Berlin'de sadece Kreuzberg civarında 10-15 tane lokal açılmıştır. Bu lokaller meyhane vazifesini görmektedirler. Bunların çoğunun arka kısmında kumar oynatılmaktadır. Zaman zaman tabanca namusları konuşmakta ve birkaç işçimiz boşu boşuna heba olmaktadır.

Sorulabilir. Peki işçilerimiz niçin eğitilmiyor? Almanya'daki işçilerimizi millî ideallere göre eğitmek şöyle dursun onlara ya pılan komünist telkinatının bile önüne geçilmemiştir. «Türk gençliği kültür kulübü» denen fesat yuvasının faaliyetini kendi haber bülteninden öğrenelim. «Türk emekçisinin kendini sömüren hakim sınıfa karşı vermek zorunda kaldığı mücadeleyi en doğru ve en bilinçli bir şekilde yürütebilmesinin, ancak köklü bir eğitimden geçmesiyle mümkün olacağına inanan Türk Gençliği kültür kulübü böyle bir eğitim programı hazırlamış ve 11 Ocak 1968 Cumartesi gününden itibaren her hafta saat 19.00 da verilmek üzere aşağıdaki gün ve konularda konferanslar düzenlemiştir. Bütün işçi kardeşlerimizin ve kulüp üyelerimizin eğitim çalışmalarına gereken ilgiyi göstermelerini ve arkadaşlarını da bu çalışmalara katılmalarını teşvik etmelerini dileriz.»

Adı geçen komünist eğitim programında,

1— Yılmaz Karahasan 11 Ocak 1969.

2— Fazıl Sağlam 18 Ocak 1969.

3— Metin Gür 1 Subat 1969.

4— Devrim Ulucan 15 Subat 1969.

5— Koral Işıtman 22 Şubat 1969. vazife almışlardır.

İşçilerimizin bir kısmı bu tip konferanslarda boş vakitlerini doldurmaktadırlar.

KOMÜNİST SENDİKA VE DERNEKLER İŞÇİLERİMİZE

ZULMETMEKTEDİRLER

1 — İleri Organizatör - Türk Danış - Bu teşekküle aşırı solcular hakimdir. İşçilerimizle çok uğraşan fesat yuvalarındandır. Mesut Yıldırım denen aşırı solcu bu teşekkülün başkanlığını yapmıştır.

2 — Alman Sendikalar Birliği: Başkanlığını Necati Gürbaca adlı aşırı bir solcunun yaptığı bu sendika da işçilerimizi millî kültürden soğutmak ve komünizme yaklaştırmak için durmadan çalışmaktadır. Bir ara Almanya'ya giderek bu teşekkülün çalışmalarını gören Ecevit memnunluğunu şöyle ifade eder:

«Özellikle Alman Sendikalar Birliği işçilerimiz için, kendileri ne haklarını ve hak arama yollarını bütün ayrıntılarıyla öğrettiği Türkçe bir dergi yayınlamaktadır.» (6)

3 — Proleter devrimcileri.

4 — Türk toplumcular ocağı.

5 — İşçi köylü Berlin bürosu.

6 — Türk gençliği kültür kulübü.

7 — Almanya Türk Toplumcular Derneği.

Yukarıda adlarını zikrettiğimiz dernekler ve adlarını zikredemediğimiz daha birçok der-

nek işçilerimizin birer komünist olarak Türkiye'ye dönmelerini arzulamakta ve bunun için çalışmaktadırlar.

Bu teşekkürler:

1— Türkiye'de Kurtuluş gazetesi.

2— Şafak.

3— İşçi-köylü bülteni ve daha başka yayın organları vasıtasıyla tesirlerini artırmaktadırlar. Bunlara karşı müessir bir milliyetçi yayın organı yoktur.

Olanları yakından görüp milletinin ızdırabını çeken Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği Başkan Mehmet Demirci şöyle demektedir. «Keşke milletim asırlarca aç kalsaydı, tekniğin hiçbir neticesine ulaşmasaydı ve fakat Müslüman Türk'lüğün değerleri bu derece rencide olmasaydı.»

NETİCE

Yarım milyon kardeşimiz, milli zenginliğimizin yahudiler, rumlar ve Ermeniler tarafından

muhtemel problemleri şimdiden hesab ederek hazırlıklı olmak gerekmektedir. Köylerin boşalması, ailenin rencide olması, iktisadi yönden dengesizlik, kültürel problemler teker teker düşünülmelidir.

Yabancı kapılarında çalışma mecburiyetinde kalan işçilerimiz de; çok şerefli bir milletin evlâ-

İşçilerimizin zaafırlarından istifade ederek propaganda yapmak isteyen misyoner ajanlar bu işte kadınları kullanmaktadırlar. Resim bir grup kadın propagandacıyı gösteriyor.

soyulması neticesinde yurtlarını terketmek mecburiyetinde kalmışlardır.

Almanya'da ve diğer ülkelerdeki işçilerimizin sosyal ve iktisadi birçok meseleleri vardır. İşverenlerin gavri adil davranışları, konsoloslukların zorluk çıkarmaları, fesat şebekelerinin sinsi propagandaları işçilerimizi huzursuz etmektedir.

Almanya'da çalışan işçilerimiz bu milletin en temiz evlatlarıdır. Dertleriyle ilgilenmek hak-sızlıkları önlemek onların huzurlarını temine çalışmak başta hükümetimizin sonra milli teşekküllerin vazifesidir.

Yabancı ülkelerdeki işçilerimizin fikren ve ahlâken dejene olmalarını sağlamak Türk Devletin devamı bakımından son derece önemlidir.

İşçilerimiz ilelebet yabanın kapılarında kalacak değillerdir. Onların toptan Türkiye'ye gelmeleri halinde doğacak olan

dı, yegâne din olan İslâmın mün tesibi, Anadolunun gerçek sahibi olduklarını unutmazlar. Fesat şebekelerinin gayelerini iyice anlasınlar. Milletimize ve milli değerlerimize olan imanları sarsılmasın.

Fesat şebekelerinin arzuları kursaklarında kalacak, Türkiye'yi madden ve manen soyanları milletimiz eritecek ve ancak o zaman; milletçe çektiğimiz çile sona erecektir.

(1) Necati Ahibaba Dış Ülkelere İşçi Gönderme Safha ve Sorunları Shf: 4.

(2) Sadi Pehlivanoglu Dış Ülkelerdeki İşçilerimizin Sosyal ve Kültürel Meseleleri.

(3) Sadi Pehlivanoglu, Dış Ülkelerdeki İşçilerimizin Sosyal ve Kültürel Meseleleri. Shf. 6.

(4) Aynı eser Shf. 5

(5) Aynı Eser. Shf. 4.

(6) Bülent Ecevit. Dış Ülkelerdeki İşçilerimizin Sorunları. S: 26.

Yahudi Ajanları Ve Hristiyan Rahipleri Boşuna Çalışıyorlar

Almanya'da bir taraftan komünistlerin propagandası ile sersemletilmek istenen işçilerimiz, diğer taraftan hristiyan kiliselerini ve Yahova şahitlerinin kesif propagandasına maruz kalmaktadırlar.

Yahova Şahitlerinin kiraladığı oldukları adamlar hergün köşe başlarında «Edebi hayata götüren saadet» «Tarassut Kulesi» gibi binlerce broşür, kitap ve mecmua dağıtmaktadırlar. Anadolu'da zaten yeteri kadar dini eğitim görmemiş olan işçilerimiz, bu broşürleri kendi dinini dile getiren yayınlar zannetmekte ve okuyarak farkına varmadan bunların tesiri altında kalmaktadır.

Bu propaganda broşürlerinin miktarı milyarları bulmaktadır. Meselâ «Tarassut Kulesi»nin her sayısı ortalama olarak 6.900.000 adet basılmakta ve 73 lisanda yayınlanmaktadır.

İşçilerimiz üzerinde kilisenin faaliyetleri ise daha da kesiftir. Kiliselerde bilhassa kışları sık sık açık oturumlar tertip edilmektedir. Bu açık oturumlarda işçilerimize hristiyanlık propagandası yapılmakta ve açık oturumun sonunda Türkçe basılmış broşürler ve dergiler bedava olarak dağıtılmaktadır.

Almanya'da misyoner teşkilatları gayet büyük mali imkânlarla sahip bulunmaktadır. Meselâ bu sene Almanya'daki misyoner teşkilatları tam 48 dilde takvim bastırmıştır. Türkçe olarak da basılan ve işçilerimize bedâva olarak dağıtılan bu takvimler, tamamen incil ayetleriyle dolu bulunmaktadır.

Bu acı durum, Almanya'daki müslümanları derin bir üzüntüye sevk etmektedir.

Almanya'daki Türk işçilerinin çocukları dini bir terbiyeden tamamen mahrum olarak yetişmektedir. Bu hususun halledilebilmesi için defaatle Türk yetkili makamlarına başvurulmuştur. Sunay'ın Almanya seyahati sırasında bizzat Sunay'a bu problem aktarılmıştır.

Türkiye'den din adamları istenmiştir. Fakat ne yazık ki yetkililer den en ufak bir alâka gösterilmemiştir.

Bu sebepten işçilerimiz büyük bir manevî çöküntü içerisine düşme tehlikesi ile başbaşa bırakılmıştır. Hristiyanların ve yahova şahitlerinin mil

yarlarca lira sarfederek yaptıkları propagandaya karşı, Müslümanların, değil dinlerinin propagandasını yapabilmeleri, kendilerini müdafaa edebilmeleri dahi maddî bakımdan tamamen imkânsız bulunmaktadır. Dün Anadolu içlerine yapılan haclı seferleriyle elde edilemeyenler bugün, Almanya'ya giden işçilerimizi dinlerinden uzaklaştırmak suretiyle yapılmaya çalışılıyor.

Almanya'da ayrı ayrı mezheplere bağlı olan kiliselerin faaliyetleri Türkiye'deki diyanet teşkilatına katıyen benzemez. Devlet, kiliseler için yüzde 5 kilise vergisi koymuştur. Bu yüzde 5'lerden meydana çıkan milyarlar her sene kiliselerin faaliyetlerine, hristiyan okullarına ve propagandaya harcanır. Çeşitli dillerde, milyonlarca kitap basılır ve bedava olarak dağıtılır.

Dış memleketlerdeki kiliseler, işçilerimizin hareketlerini ve aralarında ki ihtilâfları gayet yakından takip ederler. Bu ayrılıklardan azami derecede istifade etmeğe çalışırlar.

Kilise papazlarının birçoğu zaman zaman işçilerimizin sosyal ve ekonomik problemleriyle yakından ilgilenirler. Bunların samimiyetle yapıldığına inanan bazı işçilerimiz de bilmeyerek hristiyanlığın kucağına düşerler.

Yabancı illerdeki işçilerimiz üzeri ne teksif edilen bu çalışmaların derhal önüne geçilmelidir. Bu hususta ki en önemli vazife devletimize düşmektedir. İşçilerimiz, yetkili makamlardan bu hususlarda ilgi beklemektedir.

Almanya'da dini sahada yapılan bu menfi propagandaya karşı devletin yapacağı ilk iş; Almanya'ya yeterli kadar yetkili din görevlisini göndermek olmalıdır.

Millî ve dinî kültürlerden tamamen yoksun olarak büyüyen Türk çocuklarının komünist öğretilerinin ve papaz yetiştiricilerin ellerinden kurtarılıp, Almanya'da millî bir eğitimi tesis edebilecek imkânların araştırılarak, derhal temini en az diğer vazife kadar önemlidir.

Almanya'daki işçi kardeşlerimiz adına dile getirdiğimiz bu iki acil tedbirin yetkili makamlar tarafından derhal dikkate alınacağını ümit ederiz.

— Almanya'da misyoner teşkilatları, Yahova Şahitleri harıl harıl çalışmaktadır. Papazların bastırıldığı propaganda broşürleri, takvimler, inciller her Müslüman - Türk kardeşimize postadanmaktadır. Resim bu broşürlerden birini gösteriyor.

Almanya'da Rumlar, Ru Vatan Satan Kom

Vatanından uzakta, tezgâhının başında, tozlu kömür ocaklarının karanlıklarında gurbet türkileri mırıldanan işçi kardeşim!

Bir millet, yaşayacaksa, kendi varlığına düşman fikir ve toplulukları bilip, mücadele etmesi şarttır. Aşağıda bizzat senin hayatına kastetmek için teşkilatlanmış, seni vatanından ve milletinden uzaklaştırıp, Sovyet kolhozlarında bir dilim ekmeğe hasret insanlar yapmak için ihanet tezgâhlayan şer kuvvetleri tanıtacağız. Hayatını, aileni, vatanını ve milletini koruman, düşmanı tanıyıp mücadeleyi bilmeyle mümkündür. Bilinen bir gerçek, düşmanını ve mücadeleyi bilmeyen milletlerin yok olduğudur. Düşman en sinsi kılıklar altında gelmektedir. Sana dost gibi davranan maskeli yüzü yırtıp attığında, ardından çirkin bir komünist suratı, hristiyan misyoneri veya yahudi ajanı çıkmaktadır. Aşağıdaki satırlar sana ve senin hayatından mesul olanlara, millet, din ve devlet düşmanlarının ihanet plânlarını anlatmaktadır.

ALMANYA'DAKİ KOMÜNİST TEŞKİLATLAR VE İDARECİLERİ

Almanya'daki komünizan faaliyetlere geçmeden önce, bu faaliyetleri yürüten teşkilât ve fertleri yakından tanımak bize incelememizin öteki bölümlerinde ışık tutacaktır.

Türkiye'de olduğu gibi Almanya'da da komünistler, üç kişi bir araya gelince bulundukları şehirlerde derhal bir dernek kurmayı şiar edinmişlerdir. Bu sebeple Almanya'da Türklerin (!) kurduğu birçok komünist işçi ve talebe teşekkülü vardır. İncelememizin son bölümünde bunların bir çoğunun adı geçecektir. Biz yazımızın bu bölümünde bunların en önemlilerini tanıtmakla iktifa edeceğiz.

TÜRK DANIŞ

Almanya'daki Türk (!) işçilerinin ellerindeki komünist teşkilâtların en önemlisi TÜRK DANIŞ'dır. Türk Danış sözlüm ona Türk işçileri yarımına Almanlar tarafından kurulmuş bir teşekküldür. Türk Danış'ın başına getirilen şahıs aslen Bulgaristanlı olup bir Alman kadını ile evli bulunan Mesut Yıldırım'dır. Komünizan faaliyetlerinden dolayı annesi oğlunu evlâlıktan reddetmiştir. Marksist-Leninist olan Yıldırım, zaman zaman işçilerin arasına sızmak gayesiyle Ecevitçi görünür. Devamlı surette İslâmiyet düşmanlığı yapar.

Mesut Yıldırım Türk Danış'a ayrılan paraları kanunî mevzuatına uydurarak Almanya'da Türk (!) komünistlerin kurdukları Türk Öğrenci Birliğine ve Toplumcular Ocağına aktarır.

Sık sık Doğu Berline ve Moskova ya kadar yollandığı herkes tarafından bilinen bu zat, dönüşünde yoldaşları arasında toplantılar tertipleyerek uygulayacakları yeni plânları onlara anlatır.

Eline geçirdiği Köln Radyosunu son zamanlara kadar karşıındaki teşekkül ve şahısları yıpratmak için kullanmaktan ve Radyodan komünizm propagandası yapmaktan çekinmeyen bu Bulgar çömez Almanya'ya giden Türk heyetleri ve reisicumhur aleyhinde devamlı kampanyalar açmaktadır. Meselâ Seyfi Öztürk ve Cevdet Sunay'ın Almanya seyahatleri sırasında Mesut Yıldırım devamlı olarak şu propagandayı yapmıştı: «Sahte düzenin sahte temsilcileri.»

Alman Komünist Partisiyle ve Al

manya'daki Türkiye Komünist Partisiyle yakın alâka kuran Mesut Yıldırım lisan kurslarına kendi adamlarını yerleştirerek işçilere komünizm propagandası yaptırmaktadır.

Türkiye'de komünizan faaliyetleri dolayısıyla maariften uzaklaştırılmış 60 kadar öğretmen taslağını Türk makamlarının alâkasızlığı dolayısıyla Almanya'daki Türk çocuklarını eğitmek üzere Almanya'ya getirebilmiştir.

Cumhuriyet Gazetesi muhabiri Marksist Rıza Taşol'la çok yakın münasebetleri bulunan Türk Danış'ın Bulgaristanlı başkanı Mesut Yıldırım, komünizan faaliyetleri idare etmesi için Türkiye'den birçok komünist Almanya'ya davet etmiş ve bunların masraflarını karşılamıştır.

Türk Danış'a her yıl tahsis edilen paranın 50-60 bin Markı komünizm namına dağıtılmaktadır. Komünist talebelere kitap, bildiri, broşür, gazete ve nakit para yardımı yapılmaktadır.

AVRUPA TÜRK TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF)

İkinci önemli komünist teşkilât Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF) bunun başkanlığını yapan Metin Gür, azıllı bir komünisttir. Metin Gür hakkında kanaat sahibi olmak için aşağıdaki satırları okumak kâfidir. Kendi yayın organlarından aynen alıyoruz:

«Aynı akşam Mülheim Standhalle de Alman Komünist Partisi (DKP) başta olmak üzere yabancı işçi kuruluşları ve partiler büyük bir anma toplantısı düzenlemişlerdir. Partisi ve örgüt temsilcilerinin konuştuğu bu toplantıda ATTF adına başkan Metin Gür'de konuşmuş ve özetle şunları demiştir: «Şu anda Türkiye halkı kan ağlamaktadır. 11 ilimiz de sıkıyönetim ilân edilmiş ve halkın üzerine süngüler çevrilmiştir... Biz işçi sınıfı olarak faşizme karşı sosyalizm için kanımızın son damlasına kadar çarpışacağız. Birleşelim de yıkalım ülkemizdeki soygun şebekesini.» (1)

Evet!. Böyle diyor Sovyetlere satılmış bu köpek. Hem de bunu Alman Komünist Partisinin tertipllediği bir toplantıda söylüyor.

Bu ajan, şçilere empozeye çalıştığı komünizmin, tam yüz milyon Müslüman Türk'ü esaret altında inlettini unutuyor mu? Bu ajan, on milyonlarca kardeşimizin komünistler tarafından şehit edildiğini unutuyor mu? Komünistlerle işbirliği yapabilmek ve komünist olabilmek için ancak sütü bozuk olmak gerekmez mi?

Bu komünist ajan, Metin Gür, açtıkları lokaller vasıtasıyla genç kızları buraya celbetmekte, dans ve seks partilerinde onları fikren ve maddeten kendilerine malettikten sonra onları art hücrelere alarak yetiştirmektedir. Türkçe komünist eserleri bol miktarda işçilere dağıtıran Metin Gür talebe ve işçi hayımlarına sızmağa çalışmaktadır. Talebe hayımlarına astıkları seks levhalarıyla gençleri genelevlere gitmeğe teşvik etmektedirler.

Almanya'daki Türk (!) komünistlerin sendikacı lideri ise Necati Gür bacası adında bir haindir. Aleni olarak her yerde Türkiye'nin sonunda mutlaka komünist olacağını söylemekten çekinmeyen bu şahsiyetsiz işçilere kanca atabilmek maksadiyle sık sık toplantılar tertipler.

ALMANYA TÜRK ÖĞRENCİLER FEDERASYONU (ATÖF)

Almanya'da öğrenciler arasında faaliyet gösteren teşkilât ise Almanya Türk Öğrenciler Federasyonu'dur. Başkanı bakanlar kurulu tarafından Türk vatandaşlığından atılan (ne yazık ki, Danıştay bu kararı fütursuzca bozmuştur.) Hakkı Keskin'dir. Hakkı Keskin Türkiye'de de komünistlerin önem verdiği bir talebe lideridir. Nitekim Hakkı Kes-

— Almanya'ya giden ve işçilerimizi «güzel bir av» zanneden komünistler, gizli birşey bırakmamışlardır. Artık, yürüyüş ve mitinglere orak-çekiçli paçavralarla süsledikleri arabalarla davet etmektedir. Resim bu arabalardan birisini gösteriyor.

Ruslar Ve Yahudilerle Elele Komünist Ajanlar

kin Türk vatandaşlığından atılınca birçok komünist, Almanya'da olduğu gibi Türkiye'de de Hakkı Keskin adına yaygara koparmışlardır.

Türk Danış'la ittifak halinde bulunan ATÖF hangi öğrenciye ne vereceğini Türk Danış'la birlikte tanyin eder. Bu değerlendirme daima Türkiye'den gelen sicilli komünistler lehinedir. Her iki teşekkül de (Türk Danış ve ATÖF) Doğu blokundan büyük para yardımları almaktadır. Bu teşkilatların ileri gelenlerinin doğu tarafa geçiş için özel kartları mevcuttur.

Yunanlı komünistler ve Alman yahudileriyle beraber orak-çekirçli kırmızı bayrak ellerinde, işçi bayramla-

yakın alâka kurmuştur. Türk (!) komünistleri devamlı olarak Türk işçilerini Alman Komünist Partisini desteklemeye davet etmektedir. Meselâ Neuköln'deki 1 Mayıs Komünist bayramı gösteri yürüyüşü dolayısı ile dağıtılan bildirilerde şöyle deniliyordu:

«Sosyalizmi savaşıarak gerçekleştirelim!»

Fabrika içinde mücadele edeceğiz!

İşçilerin mücadele silâhı olarak kuvvetli atölye grupları kuralım!

Fabrika içindeki mücadelesinde Devrimci Komünist Partisini destekleyelim!

Alman ve yabancı işçilerin birlik te mücadele etmesini sağlayalım!

Yaşasın bütün dünya milletlerinin işçileri, yaşasın proleterya enternasyonalizmi!» (2)

Bu da gösterir ki, Almanya'da işçilere tesir etmeye çalışan bu ajanlar Türkiye için çalışmıyor. Alman Komünist Partisiyle işbirliği yapabilicek cüreti gösteren bu ajanların gayeleri proleterya enternasyonalizmi olup Türkiye'nin menfaatleri sadece lâftır. Öte yandan bu hainler Sovyet Rusya'ya hayrandırlar. Almanya'da çıkan «Türkiye'de Kurtuluş» isimli dergide bakın ne deniliyor; «Sovyet Rejimi en demokratik burjuva cumhuriyetinden daha demokratiktir.» (3)

Ya böyle imiş işte... Bunun içindir ki, yüz milyon Müslüman Türk hürriyet denilen mefhumu âşık değil mi? Bunu söylemek için ancak Sovyetlere satılmış olmak gerek. Aynı dergi bakın bir başka yerde ne diyor: «Sovyetler Birliğinde sosyalizmin zafere ulaşması, bunun sonucunda yüzden fazla halkın sosyal esaretten ve sömürge köleliğinden ebedi olarak kurtulması...» (4)

Öyle ise soruyoruz; Madem Sovyetler milletleri esaretten kurtarıyor, muş da, doğudan batıya kaçılmaması için neden o koskoca duvarlar, Berlin'i kuşatmış? İnsanın hür olarak yaşadığı bir ülkeden kaçması düşünülebilir mi? Sahtekâr komünistler milletimize yutturmaya çalıştığınız dolmaların hesabı unutulmayacaktır. Siz de unutmayın...

Almanya'daki işçi kardeşlerimizi aldatabilmek gayesiyle Doğu Berlin de utanç duvarının hemen ötesinde, 50-60 metre yüksekliğinde bir kuleden günün her saatinde bir televizyon vasıtasıyla Marksist - Leninist propaganda yapılmaktadır. Yapılan bu yayınlarda bilhassa Türklerin çarlığa karşı ayaklanması ve komünizmi benimsemekte yaptıkları mücadeleler gösterilmektedir. Eğer komünistler Türklerin gerçekten komünizmi benimsediklerine inanıyorlarsa, neden Türkistan'daki yüz milyon Türk'ü kendi hallerine bırakmıyorlar? Elbette bırakamazlar, çünkü bu komünizmin sonu demektir.

Bir yandan televizyon vasıtasıyla Türk işçilerini uyutabilmeye çalışan komünistler, öte yandan Varşova, Budapeşte, Belgrat radyolarından Türkçe yayınlar yaparak Almanya'daki Türkler arasında komünizmi yaymaya çalışmaktadırlar.

— Almanya'da komünist hareketin yöneticilerinden olup, Türk vatandaşlığından çıkarılan, fakat Danış'tayca tekrar vatandaşlığa dönen Hakkı Keskin bir gösteri esnasında. Yahudinin şışitdiği bu hainler, yurt dışında vatan satma yarışındalar.

— Almanya'daki Türk (!) komünistler, Alman Komünist Partisinin para ve fikren desteğinde hattâ kontrolündedirler. Yukarıdaki broşür Alman Komünist Partisinin bastıracağı ve Türk (!) komünistlerin dağıttığı broşürlerden birisidir.

rında yürüyüşler tertipleyen bu gençlik teşekkülünün militanlığını Hakkı Keskin (Maçka/Trabzon, 1943), Feridun Kırılmaz, (Erzincan, 1943), Aybars Bentürk (İzmir, 1936) Erkan Ünal (Ulukışla 1944) Mustafa Demir (Avanos, 1934) Seyfi Özdamar (Malatya 1946). Filiz Taşkın (Bursa, 1944), Ömer Tolgan (Konya, 1945), Turgut Mangioğlu gibi azıllı komünistler yapmaktadır.

Bu teşkilatların dışarıdan büyük maddi destek görmeleri bol neşriyat yapmalarına imkân vermektedir. Bir emekli Albayın batı Almanya'daki bu faaliyetleri idare ettiği Almanya'daki işçilerimiz arasında konuşulmakta ve üzüntü ile karşılanmaktadır.

Şerefli Türk ordusuna hakaret eden (birçok belgesini aşağı bölümlerde göreceğiz) bir it sürüsünün içinde böyle birinin yer alışı acıdır.

Berlin Hür Üniversitesinde üslenen komünistler, bu üniversitedeki yahudi profesörlerin büyük desteğine sahiptirler. Hakkı Keskin'in Türk vatandaşlığından çıkarılması üzerine Almanya'da yapılan mitinge Hür Üniversitenin yahudi rektör ve bazı profesörleri de katılmıştır Zaten Almanya'daki komünistlere en büyük destek yahudilerden gelmektedir.

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ VE DOĞU BLOKUyla TÜRK (!) KOMÜNİSTLERİ ARASINDAKİ MÜNASEBETLER :

Almanya'da Türk (!) komünistleri Alman Komünist Partisiyle çok

KOMÜNİSTLERİN YAYIN ORGANLARI

Almanya'da komünizmi Türk işçileri arasında yayabilmek gayesiyle Kardaş, Türkiye'de Kurtuluş, Şafak İşçi Köylü Haber Bültenleri gibi haftalık dergiler bedava olarak dağıtılmaktadır. Bu yayınlarda devamlı olarak tekrar edilen edebiyat; «Türkiye'de Faşizm vardır», «141-142 kalkmalıdır», «Doğu halkına zulüm yapılmaktadır», «Türkiye'de sosyalizm kurulmalıdır» şeklindedir.

Bu yayın organlarının paralarının Sovyetler ve Alman Yahudileri tarafından temin edilmektedir. Yapılan yayınlarda devamlı milletimize tahkir edilmek ve milletimize «Yobazlar» denilerek hakaret edilmektedir. Bu hakaretler zaman zaman Konstantin Bozecki adındaki Polonyalı bir Yahudinin torunu olan vatan haini Nazım Hikmet Verzanskinin şiirleriyle şöyle dile getirilmektedir:

«Biz biliriz
o memleket
neye hasret çeker
Bu hasret
bir materyalist kafası kadar
çizilemiştir.
bu hasrette
madde var
maddel
Yarma

bir jandarma,
Farlada zina eden bir çifti sürür.
Kahvede
piri mugan dede
sulanırken çırağa
«Lahavle vela» çekip derin derin
bu geçenlerin
suratına tükürün.» (5)

Kendisi homoseksüel olduğu için Anadolu köylüsü hakkında da kendi gibi düşünen Nazım Hikmet'e ve bu şiirleri yayınlayan yayın organlarına lanet olsun.

[41—142 KALKMALIYMIŞ!]

Almanya'daki komünistlerin devamlı şikâyet ettikleri bir husus Türkiye'de komünizmi yasaklayan 141 ve 142. maddelerin kaldırılmamasıdır. Bir gençlik kulübünün bülteninde bu hususta şöyle deniliyor «141 ve 142. maddeler yürürlükte olduğu sürece ve bu maddeler yüzünden toplumcu yurttaşlarımız hala 60 yaşından sonra (Şadi Alkılıç kastediliyor.) hapisanelerde çürütüldükçe, «Biz batılıyız» şeklinde nutuk atanlar ancak gülünç olurlar.» (6)

Komünizmin yasaklanmasına bazen böyle mizahlı hücumlarla karşı çıkanlar bazen de: «Bir toplum arzuladığı bir partiyi kuramazsa o memleketin toplumu hür sayılmaz. Bir ulusun ceza kanunlarında bizdeki 141 ve 142. maddelerin getirdiği ağır

Sayfayı Çeviriniz

— Almanya'daki komünistler, haham sakallılarıyla birlikte bilinçlenme toplantılarında eğitim görüyorlar. Acaba hocaları hangi yahudî?

şartlar olursa o ulusa hür denemez..

Türk ulusu çok çarıklar patlatmış. Şimdi sıra 141 ve 142. çarıkta. Bu patlayış, öyle bir patlayış olacaktı ki, bunun sesini bütün dünya işitecekti..» (7) diye tehdit savurmaktadırlar.

Ama bu satılmışların çabaları boşunadır. Komünizmi Türkiyede sadece kanunlar değil, ordusuyla birlikte millet de mahkum etmiştir. Şanlı ordumuz şimdilik bu satılmışlara dur demmiştir. Zaruri olduğu an, milleti-miz de şanlı ordumuzun yanında yer alarak komünistlere nasıl ders verebileceğini gayet iyi bilmektedir.

KOMÜNİSTLERİN DİN DÜŞMANLIĞI VE ALMANYA'DAKİ ÖĞRETMENLER

Komünistler Almanyadan yayımladıkları birçok bildiri ve broşürlerle dinimiz ve dini teşekküller aleyhinde yayın yapmaktadırlar. Türkiye de komünizan faaliyetleri dolayısıyla maariften atılan ne kadar süprüntü varsa, hepsi soluğu Almanyada almıştır. Almanyada bu milliyetsiz öğretmenlere teslim edilen zavallı çocuklarımıza Lenin — Marks ve Ma-o'nun propagandası yapılmakta Türk büyükleri kötülenmektedir.

Bütün bunlar bilindiği halde Türk elçilik ve konsolosluklarının bunlara ses çıkarmaması ve gereken tedbirleri almaması insanı düşünceye sevk etmektedir.

Federal Almanyada ve Batı Berlin Türk Öğretmenleri Birliği dağıttığı bildiride:

«Hülasa 1 — İman Hatip okulları ve Kur'an Kurslarının eğitim ve siyasi tatbikatları (Pratikleri) anayasa aykırıdır. Program ve metodları orta çağdan kalmadır.

2 — Onlar Batı Almanyada ve Batı Berlin'deki Türk işçilerinin ve bilhassa Türk cemiyetinin Alman Cemiyeti ile kaynaşıp bir bütün haline gelmelerini güçleştiriyorlar...

Netice :

Türk din adamlarının, İman-Hatip Okulları ve Kur'an Kurslarının da hangi şekilde olursa olsun çocukları öğretime karışmalarına ve tesir etmelerine mutlak mani olunmalıdır.» diyerek bir taraftan alenen din düşmanlığı yapmakta öte taraftan ahlâk tan ve idealden yoksun hale gelmiş Alman toplumuyla bizim kaynaşarak bir bütün haline gelmemizi istemektedirler.

Hayır beyler... Bir Türk hiçbir

zaman Alman olamaz... Bu böylece biline...

SEMINERLER VE MİTINGLER

Almanyadaki Türk (!) komünistleri devamlı olarak seminerler tertiplemekte ve seminerlerde öğrendikleri teorileri hareketlere geçerek pratik hale getirmektedirler.

Bu çalışmalar yıllardır devam etmektedir. Açık seminerler önceden ilân edilmekte ve işçiler seminere davet olunmaktadır. Her kulübün lokalinde sık sık seminerler tertiplenmektedir. Yılmaz Karahasan, Fazıl Sağlam, Metin Gür, Devrim Ulucan, Koral Işırtman gibi komünistler sık sık seminer tertiplemektedir. Bu seminere devam edenlere okumaları gereken kitap listeleri verilmektedir. Meselâ her pazar günü saat 16.00 da Kaminraum'da yapılan «E-ICHKAMP SEMİNER ÇALIŞMASI PROGRAMI»nda yer alan 17. ve 18. dersleri aynen nakledeyim:

DERS 17:

- Sosyalizmin iktisadî temeli
- Sosyalizmin temel kanunu
- Sosyalizme geçişin objektif ve subjektif koşulları
- Sosyalizm ve komünizm

DERS 18:

- Sosyalizm de üretici güçler ve üretim ilişkileri.
- Sosyalizmden komünizme geçişin koşulları.» (8)

Sen ders hayli enteresan değil mi? Sosyalizmden komünizme geçişin şartları...

Ama ne yazık ki, Türkiye'de bunu hala anlamak istemeyenler var. Koskoca Milyet gazetesinin başyazarı dönme Abdi İpekçi bile hala sosyalizmi komünizmden ayrı olarak görme hastalığından kurtulamadı. Sami miyetinden mi dersiniz?

Seminerlerde öğretilen bu teoriler metingler ve diğer çalışma şekilleriyle tatbikat haline getirilmektedir.

Almanya'da Türk (!) komünistlerinin göğüslerine kızıl yıldız ve Lenin'in resimlerini asarak (meselâ 23 Nisan bayramında) sokak sokak dolaşmaları, 1 Mayıs komünist bayramlarında Yugoslav ve Yunan köpekleriyle birlikte orak-çekiçli kızıl bayraklar ellerinde boy göstermeleri, 9 Temmuzda Yunan komünistleriyle, 10 Temmuzda bütün enternasyonal komünistlerle gene orak-çekiçli bayraklar altında Türkiye'deki

faşizmi (!) protesto etmeleri, yapılan mitinglerin ne derece milliyeti belirsiz kişiler tarafından yapıldığını açıkça ortaya koymaktadır.

Temmuz ayında tertiplenen bu mitingler dolayısıyla yayınlanan bildirilerde aynen şöyle deniliyor. Bu namussuzca yazıları sabırlarınıza sığarak ve millî gururunuzdan af dileyerek nakledeyim:

«Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri, zalimce sömürüyü sürdürmek, halkımızın mücadelesini bastırma için faşist bir diktatörlük teşgâhladılar. Amerikancı Erim hükümeti ve faşist generaller çetesi bir yandan «reform» palavralarıyla halkı aldatmaya uğraşüyor. Öte yandan bütün yurdu halkımıza zindan etmek istiyor.

Bunlar 11 ilde örfi idare ilân ederek, bütün yurdu halk için terör ve baskı cehennemine çevirdiler. PROTESTO EDELEM!

Faşist Erim iktidarı, açlık ve hastalık içinde yaşayan Kürt halkının demokratik mücadelesini bastırma için, ilaç ve doktor yerine, komando birlikleri gönderiyor. Kürt köylerinde ırkçı baskılar yapıyor, köylülere kitle halinde hunharca işkence yapıyor ve yüzlerce Kürt yurtseverini zindanlarda çürütüyor. Bu ırkçı baskılara karşı koyalım...

Hayır bitmedi. Son bölümde namussuzluk bir kat daha artıyor:

«BİR AVUÇ KANLI SOYGUNCUYA «HUZUR VE REFAH»

MİLYONLARCA HALKIMIZA JANDARMA DİPÇİĞİ VE POLİS KURŞUNU!

İşte faşist Erim iktidarının gerçek yüzü!

BİRLEŞELİM! Bütün gücümüzle, «Yurtsever Birleşik Cephe»nin hazırladığı BÜYÜK YÜRÜYÜŞE KATILALIM!» (9)

Şirretliği bütün açıklığıyla görüyorsunuz. Bu bildirinin yorumunu sonraki bir bölüme bırakıyoruz.

Sovyetlerden gelen onbinlerce Markla mitingler düzenleyen, Yunan köpekleriyle Türk Konsolosluk bina sını basan bu millet düşmanlarından er veya geç hesap sorulacağı günleri beklemek bu milletin hakkıdır, herhalde.

KOMÜNİSTLERİN TAKTİKLERİ

Komünistler Almanyadaki Türk işçiler arasında komünizmi yayabil-

mek gayesiyle propagandalarını şu üç ana bölüme oturtmuş bulunmaktadırlar:

1— Türkiye'de Amerikancı Erim Hükümeti ve Faşist Generaller çetesi iktidardadır. Bu mutlaka yıkılmalıdır.

2— Bu çete doğudaki Kürt halkına zulmetmektedir.

3— Marksist - Leninistler, demokrat - reformcular ve ortanın solcuları zindanlarda çürütülmektedir.

Şimdi bu hususları ayrı ayrı inceleyelim.

AMERİKANCİ ERİM HÜKÜMETİ VE FAŞİST GENERALLER ÇETESİ

Komünistler 12 Mart muhtırası ile birlikte şanlı ordumuzdan yedikleri ağır tokatı hazmedemekte ve devamlı olarak aleyhte neşriyat yapmaktadırlar.

Bu hususta neşredilen yazılardan birkaç örnek verelim. Bunlar ancak milletimize karşı Rum palikanyalarının ve mofkof döllerinin sosyal ağızlarıyla söylenebilir :

«Bir avuç soyguncunun faşist Erim hükümeti ve satılmış birkaç general Anayasamızı istedikleri şekilde halkımıza karşı değiştirmeye cüret ediyorlar...

Doğuda Kürt asıllı vatandaşlarımız her türlü insanlık dışı baskı ve zulüm altında inletiliyor...

Ordudaki devrimci subaylar, Nato'dan CENTO'dan çıkmamızı, ordunun ulusun ordusu olmasını isteyen subaylar ordudan uzaklaştırılıp ordu şiş göbekli Amerikancı generallerin emrinde tutulmak isteniyor...

Bugün 19 Mayıs'ı kutluyoruz ve Türkiyemizde FAŞİZM iktidarda!!!.

(10) Şu ifadeler Türkiyede söylenecekti, milletin bunların borazancılarını linç etmesi istenmedi. Ama Alman yahudiliği ve Moskof parası bunları destekleyecektir. Şimdi dinle de kinin kabarsın:

«Halkın emeği ile oynayan faşist Sunay - Tağmaç - Erim iktidarının ta kendisidir... FAŞİST ASKERİ DİKTATÖRLÜK BÜTÜN EMEKÇİLERİN VE ORTA HALLİ YURT-TAŞLARIN EN ZALİM DÜŞMANIDIR.

BİZ TÜRKİYE EMEKÇİLERİ, HALKI EZEN BİR DEVLET İSTEMİYORUZ HALKIN İKTİDARDA

— Artık millete bağlılığını kaybetmiş bit avuç bozguncu Türkiye'de komünistlere indirilen darbeyi «faşizm» olarak göstermek için her türlü çabayı göstermektedirler. Resim, Berlin sokaklarına yapıştırılan ve ancak gerçek millet düşmanlarının inanabileceği afişleri gösteriyor. Almarcası da yapıştırılmış ki, Türkiye'nin itibarı düşsün diye...

— Resim, Haçlı, sion yıldızlı, orak-çekiçli, kızıl bayraklı çapulcu sürüsünün Türk Elçilik binasına baskına geldikleri ve protesto gösterilerinde bulundukları anı gösteriyor.

OLDUĞU, HALKA HİZMET EDEN BİR DEVLET İSTİYORUZ. VE BU NU KANIMIZ, CANIMIZ PAHASINA DA OLSA, BÜTÜN FAŞİST KÖPEKLERİ EZEREK MUTLAKA GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ...

Demokrasi peygamberleri kesilen faşist generaller çetesi, faşizmin en alçak uygulayıcılarıdır...

Yaşasın işçilere, köylülere, gençliğe ve aydınlara; dünya halklarına ve halkımıza kurtuluş yolunu gösteren yüce Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesi! (11)

«Kısaca Erim hükümetinin ve onun sırtını dayadığı Amerikancı faşist generaller çetesinin, reformdan anladığı, halkımızın demokratik tüm haklarını elinden almak, sömürüyü en üst seviyesine çıkarmak... Kendisine karşı çıkarları nasıl olursa olsun susturmaktır.» (13)

«İşbirlikçi paşalara karşı olan yurtsever ordu mensupları ve diğer yurtsever kuruluşların elbirliği edip emperyalizme, yerli işbirlikçilere ve Erim hükümetine karşı çıkmak ulusal bir görev olarak ortadadır. (14)

Ey Aziz işçi kardeşim ve Ey Aziz millet! Sana bu satırları sadece mideni bulandırmak için yazmıyoruz. Yunan köpekleri, Bulgar tohumları ve yahudi piçleriyle elele, vatan ve milletimize karşı girişilmiş bu namussuzca oyun senin üzerinde oynanıyor. Bunu bilmelisin. Bilmelisin ki dünkü Yunan sürülerinin şerefsiz bir mirasçısı, binlerce müslüman Türk'ün en kanlı katili moskofun adı bir köpeği olan bu satılmışların vatan satmalarına müsaade etmeyeceğin.

Gördüğünüz gibi Sunay - Tağmaç-Erim, Faşist iktidarı temsil etmektedir. Generaller ise bu faşist iktidarın faşist çetesini meydana getirmektedir.

Üniformalı millet evlatlarına Faşist diyen dillerin kökünden koparı lacağı günler yakındır.

Ordu Türkiye'de kendine düşen en şerefli vazifesini yapmıştır. Milletimiz tam ucurumun kenarına geldiği sırada Ordu ağırlığını koymuş ve milleti ucuruma yuvarlanmaktan kurtarmıştır. Bir komünistten zaten ordu düşmanlığından başka birşey beklenemez. Ama isteseler de istemeseler de, milletin desteğini almış olan ordumuz vatanımızda komünist baykuşların ötsine müsaade et memeye kararlıdır.

Milletimize kurtuluş yolu olarak göstermek istedikleri Marksizm - Leninizm - Mao Zedung sapık düşüncesi hiçbir zaman milletimiz tarafından tasvip edilmeyecek ve bu fikrin temsilcileri ağababalarıyla birlik te yok edilecektir.

DOĞU MESELESİ

Komünistler Türkiye'de doğulu kardeşlerimize zulüm yapıldığını iddia ederek Almanya'da olup bitenlerden habersiz doğulu kardeşlerimizi istismar etmek istemektedirler. AP iktidarı zamanında ve halen aralıksız devam eden bu menfi propagandanın üç örnek veriyoruz... Bu ifadelerin ancak manyakları inandıracağına ve millete bağlı işçimizin sadece gülüp geçeceğine inancımız tamdır:

«Bir gece yarısı Silvan ve Batman ilçe merkezleri bölge komutanlığına bağlı helikopterler, motorlu araçlarla donatılmış jandarma ve komando topçu keşif uçaklarının desteği ile kuşatıldı. Kuşatma ile beraber ilçe merkezine giren birlikler hiç arama yetkisi olmadan, şahıs ve mesken masuniyetini çiğneyerek yüzlerce evi delik deşik ettiler. Yataklarından kaldırıp, özel kamplara alınan erkeklere görülmemiş işkence

yapıldı. Kadınlar ve kızlar evlerden alınarak polis ve jandarma karakollarına götürüldü, işkence ile birlikte ağır hakaretlere maruz bırakıldılar.

AP iktidarının Türk halkına saldırttığı bu özel komando birlikleri adeta işgal edilmiş düşman toprakların daki işgalci kuvvetler gibi davranmaktadırlar.» (15)

«Mevcut düzeni ayakta tutan vur guncu güçler (yerli ve yabancı) bas kı altında bunalmış bu halkımızın tepkisini önlemek, hızla ucuruma doğru giden Türkiye'de biraz daha hırsızlıklarına devam edebilmek için faşist hareketlere yönelmişlerdir.

Yine o vurguncu takımı kendilerine karşı olan kuruluşların faaliyetlerini kısıtlamak için meclise yeni kanun teklifleri getirmekte. Ve halktan yana olan bütün gelişmeleri yok etme plânları hazırlamaktadır.» (16)

«Amerikan emperyalizmi, işbirlikçi burjuvazi ve bunların eli silahlı militanları, holdinglere, büyük şirketlere ortak olan Amerikancı paşalar, ortaklaşa ve silah zoruyla Erim hükümetini işbaşına getirdiler...

...Öte yandan güneydoğu illerimiz de de örfi idare ilân edilmiş, kürt halkına yeni biçimde terör ve işkence hareketine girişilmiştir. Maksatları Kürt köylülerinin demokratik mücadelesini bastırmak, doğulu devrimcilerin ilerici ve devrimci hareketlerini kanla boğmaktır. Erim hükümeti bunu yapmakla; öteden beri Kürt halkına karşı yapılan işkence ve zulme bir yenisini katmış ve ger çekçi Faşist - ırkçı yüzünü ortaya koymuştur...

...Bunun için uyanık olmak, Eylem Birliği Komiteleri kurarak derhal harekete geçmek lazımdır.» (17)

Bütün bu ifadeler, Moskova propaganda tezgâhlarında dokunmuş ve temeld pilavı gibi tekrarlanan tekrarlana kokuşmuş, zulme uğradığından bahsedilen doğulu millet evlatlarının bile tiksindiği lâflar haline gelmiştir. Şu bir gerçektir ki, yılardan beri mason iktidarların kasten meydana getirdiği mahrumiyetlere rağmen doğulu, vatan satıcılarla beraber olmamıştır. Ama komünistin de propagandası bitmez.

Bu menfi propagandaların sebebi ni bir sonraki bölümde açıklayacağız. Fakat Almanya'da komünistlerin doğulu kardeşlerimizi istismar edebilme gayesiyle yayınladıkları kürtçe bildiriler gittikçe çoğalmaktadır. Bu endişe verici durum, önü alınmadı-

ğı takdirde kapanması çok zor olan yaralar açabilir.

ORTANIN SOLCULARINI İSTİSMAR

Türkiye'de Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu (yani Ortanın solcuları) nasıl komünizme geçişte bir basamak teşkil ediyorlarsa, Almanya'da da, Ortanın solcuları komünistler tarafından aynen istismar edilmektedirler. Ecevit'in aslında ko- yu bir markssit olup komünizme hizmet ettiğini gayet iyi bilen komünistler:

«Bütün faşist çeteler gibi sosyalist olan veya olmayan bütün yurtseverlere, bütün halka, bütün devrimci demokratlara saldırmaktadırlar. Halka karşı giriştikleri intikam kampanyasında, halkın kurtuluşu için her fedakârlığı göze alarak en önde döğüşen Marksist - Leninistleri, demokrat reformcuları, ortanın solundaki yurtseverleri zindanlara attılar... Faşist balyozlarını ortanın solundaki yurtseverlere indirmek için uygun anı kolluyorlar.» (18) diye bildiriler dağıtarak Ortanın Solcularını Almanya'da da müşterek cepheye almaya çalışmaktadırlar.

KULLANILAN TAKTİKLERİN SEBEBİ

Komünistler bütün dünyada daima mevcut hükümetlere hücumu prensip edinmişlerdir. Bu hükümet komünist olmadıktan sonra ne olursa olsun yıpratılmalıdır. Ta ki, komünizm gelene kadar... Bu sebepten Türkiye'deki sömürü düzeninden devamlı bahsedilir fakat Rusya'daki esaretten bahsedilmez...

Komünistlerin bütün dünyada uyguladıkları ikinci taktik bir devleti içerisinden parçalara ayırarak onu yok etmektir. Doğudaki kardeşlerimizi bizden ayırmak için Doğuda zulüm yapıldığını yaymağa çalışmaktadırlar.

Aslında Doğusuyla, batısıyla milletimiz bir bütündür. Türk - Kürt ayrımı yoktur. Bunu yapanlar üç bu çuk mason ve onun beslediği komünisttir. Gayri milli basındır.

Millet ve millet düşmanları ayrımı vardır. Bütün millet olarak komünistler millet düşmanı ilân edimştir... o kadar...

Ortanın solunun istismarına gelince; Komünistler bütün dünyada komünist olmayan kişi ve grupları davalara alet etmeye çalışırlar. Bunun için de, kendilerine en yakın olan kişi ve grupları tercih ederler. Türkiye'de bu Ortanın Soludur. CHP (Sayfayı çeviriniz)

— Bu resim de, Moskof tezgâhların da dokunmuş bir ihaneti gösteriyor. Güya Türk subayları CIA'nın kuklasıymış. Türk bayrağındaki hilâl (bütün hainleri korkutan hilâl) Türk işçisinin bağrına kama oluyormuş. Bunu düşünmek için Moskova'nın azad kabul etmez köpeği olmak gerekmez mi?

nin Türkiye'de gençlik teşekkülü olan Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu birçok hareketini Dev-Gençle müstarek olarak yürütmüştür. (Dev-Genç Türkiye'de komünistlerin toplandığı bir Anarşi yuvasıdır) Dolayısıyla komünizme hizmet etmiştir. Aynı şeyin Almanya'da da yapılmak istenmesinin sebebi budur.

MİLLÎ (!) MUKAVEMET TEŞKİLATLARI

Türkiye'de barınamayıp Almanya'ya kaçan komünistler (Meselâ Mihri Belli), Almanya'da Millî Mukavemet Teşkilatları kurarak Türkiye'deki hareketleri Almanya'dan idare etmeye çalışmaktadırlar. 9 Mayıs'ta Steinplatz'de yapılan miting dolayısıyla yayınlanan bildiri bu hususu belgeliyordu:

«Yurdumuz Türkiye... Amerikancı generaller tarafından karanlık günlerin eşiğine getirildi. 11 vilâyetimizde sıkıyönetim kararı ile birlikte emekçi halkımızdan yana olan herkeş ve her kuruluşa karşı zalimce bir teröre başlandı.

Dev-Genç, Devrimci Doğu Kültür Ocakları, Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu gibi devrimci, ilerici kuruluşlar yasaklandı...

Faşist iktidara karşı yurdumuzun her yerinde ve yurt dışında MİLLÎ MUKAVEMET TEŞKİLATLARI kurulmaktadır. Bu teşkilatların adı ne olursa olsun bunlara katılınız.» (19) 19-20 Haziran 1971 tarihlerinde Braunschweig'de yapılan iki günlük toplantıda, Türkiye'de Faşizme karşı Federal Almanya, Batı Berlin, İngiltere, Fransa, Avusturya, İsviçre, Hollanda, İsveç ve Norveç'teki bütün Türkiyeli demokratik ilerici güçler (!) tarafından «DEMOKRATİK TÜRKİYE İÇİN YURTSEVER BİRLEŞİK CEPHE - AVRUPA» kurulmuştur.

Bu teşkilatı meydana getiren teşekküller şunlardır:

— Almanya Türk Öğrenci Federasyonu (ATÖF),

— İşçi Köylü Gazetesi, Proleter Devrimci Aydınlik.

— Münih Türk Kültür Birliği (MTKB)

— Köln Türk Gençlik Kültür Kulübü

— Braunschweig ve etrafı Türk Kültür Ocağı (BETKO)

— Yurtsever Halk cephesi - MÜNİH (YHCM)

— Proleter Devrimcileri (Aydınlık Sosyalist Dergi, Türkiye Solu)

— Nürnberg Türk Toplumcular Ocağı (NTTO)

— Frankfurt Türk Sosyalistler Birliği (FTSB)

— Fransa Türk Öğrenci Birliği (20)

Yapılan toplantıda dokuz prensip kabul edilmiş ve bir bildiri yayınlanmıştır. Yayınlanan bildirinin entere san bir bölümünü aynen alıyoruz:

— Yukarıdaki resimler komünistlerin yürüyüşlerinden sahneler gösteriyor. (1). Resimde adı Türk kendi ne olduyorsa bilmiyoruz ajanların saç sakalı birbirine karışmış. Yunan ve yahudi piçleriyle yürüyüşü, (2). Resim, miras paralarını İsviçre bankalarına yatırıp, Almanya'da sömürü edebiyatı yapan bir ajanı (Turgut Manguoğlu) (3). Resim ise Marx ve Engels'u bayrak yapıp, sözde işçi hakkı savunan millet düşmanlarını gösteriyor.

«Polis ve ordu mensupları tarafından tutuklananlara çeşitli işkenceler yapılmaktadır, bu insanlık dışı işkenceler şunlardır.

Tırnakların sökülmesi, saçların yolunması, kışlara cop basılması, vücutlarda yanan sigaraların söndürülmesi, cinsel organlarına elektrik ve

rilmesi, ağızlarına sidik dökülmesi ve çok feci dövülmelerdir.» (21)

Yalan!... Yalan!... Yalan!...

İşte bu suretle Almanya'daki işçilerimiz ordu ve Türkiye aleyhine çevrilmek istenmektedir. Aslında söylenenlerin gerçekte en ufak bir ilgisizliktir.

MİLLETE VE YETKİLİLERE DÜŞEN VAZİFE

Komünistlerin Almanya'da yürüttükleri bu teşkilatlı ve yıkıcı mücadeleye karşı Almanya'da çalışmaya mecbur bırakılan millet evlatları çelikten bir cephe etrafında süratle teşkilatlanmaları lazımdır.

Komünistler tek tek tesbit ve teghbir edilmeli, bunların yıkıcı faaliyetleri gücümüzün yettiği kadar etrafımıza anlatılmalıdır.

Milliyetçi teşekküller aralarındaki ihtilâfları unutarak, yekvücut bir mücadele vermelidir.

Yetkililer ise derhal Almanya'daki Türk işçileri üzerinde yapılan komünizan propagandaya mani olmalı ve bu faaliyeti yönetenleri Almanya'dan getirterek gerekli cezalara çarpırmalıdır.

Komünistlerin elinde bulunan Türk Danış derhal müdahale edilerek komünistlerden alınmalı ve sağlam ellere teslim edilmelidir. Almanya'daki komünist öğretmenlerin faaliyetlerine acilen son verilmelidir.

Bu tedbirler alınmadığı takdirde komünistlerin propagandasına terkedilmiş gurbetteki 500.000 kardeşimizin ne durumlara düşeceği tahmin edilebilir.

Tarihi mesuliyet hükümet etmekte olanların boynundadır.

- (1) Türkiye'de Kurtuluş, sayı 32, Shf: 4.
- (2) Neukölln'deki 1 Mayıs işçi bayramına çağrı, 1971.
- (3) Türkiye'de Kurtuluş, sayı 7, Sayfa: 4.
- (4) Türkiye'de Kurtuluş, sayı: 9.
- (5) Türkiye'de Kurtuluş, sayı: 9.
- (6) Türk Gençliği Kültür Kulübü bülteni, Ocak 1969.
- (7) Kardeş, sayı 6, Mart 1969, sayfa: 3.
- (8) Eichkamp Seminer Çalışması Programı, 27.6.1971.
- (9) İşçi - Köylü Batı Berlin Haberleri, sayı 10, Temmuz 1971.
- (10) Batı Berlin'de «Proleter Devrimciler» imzasıyla 19 Mayıs 1971'de dağıtılan bildiri.
- (11) Şafak, 17 Haziran 1971 S: 1, 2.
- (12) İşçi-Köylü Batı Berlin Haberleri, sayı: 10, sayfa 5, Temmuz 1971.
- (13) Türkiye'de Kurtuluş, sayı 32, Sayfa: 7.
- (14) Türkiye'de Kurtuluş, Sayı: 7, Sayfa: 3.
- (15) Türkiye'de Kurtuluş, Sayı: 9, Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu duyurusu.
- (16) ATTF Kuzey Bölgesi Sekreterliği bildirisi.
- (17) Şafak 17 Haziran 1971 Say: 2.
- (18) İşçi Köylü Dergisinin 7 nolu bülteni.
- (19) Demokratik Türkiye için Yurtsever Birleşik Cephe Basın bülteni No. 1, 29.6.1971.
- (20) Aynı bildiri.

Patrikhane'nin İhanet Programı

Madde 1 — Türkleri ezeli bir düşman olarak rumlara tanıtmak.

Madde 2 — Türklerin en ufak hatalarını büyüterek Avrupa'ya duyurmak, medenî alemi Türklere düşman etmek.

Madde 3 — Türkleri iktisaden çürütmek. Bunun için de zengin Türkleri sakat ticaret yollarına götürmek, bol faizli krediler açmak, ağır şartlarla rehin kabul etmek.

Türk mamulâtının sahtelerini, çürüklerini yapıp, aynı Türk malı damgası ile satışa çıkarıp Türk müesseselerini iflâsa sürüklemek, her türlü Türk malı ile rekabet etmek.

Madde 4 — Türk milletini ahlâk, milliyet, din ve gelenekleri bakımından çürütmek. Bu hususta

a) Küfürler öğretmek, küfrü Türkler arasına yaymak, Türkleri lâubalileştirmek.

b) Türkleri zinaya, diğer ahlâksızlıklara teşvik etmek. Bilhassa asil Türk aileleri arasına genç, güzel rum kızlarını ve kadınlarını hizmetçi olarak verip bu aile ocaklarını yıkmak.

c) Türk geleneklerini çürütmek, millî terbiyeyi bozmak.

Madde 5 — Türkleri dini bakımdan sarsmak, Türk ahâli ile hocaların arasını açmak.

Kiliselerin siyasi hedefi:

Madde 1 — Türk hükümrânlığını baltalamak. Bu işi azar azar geliştirip İstanbul'u ele geçirmek Eski Kostantiniyeyi yeniden kurmak.

Madde 2 — Türk halkı arasına daima fitne ve fesat sokarak devletle millet arasını açmak. İsyanlar organize edip Türkler arasında kardeş kanı akıtmak.

Madde 3 — Bir harp sırasında Türk halkını sefaletle götürecek her çareye başvurulacak. Türk topraklarında zabire ve en lüzumlu gıda maddeleri halkın elinden gizlice süratle toplanıp adalara sevkedilecek. komşu memleketlere satılacak. Bütün bunlar, devletin bir harp ile meşgul olduğu, yahut iç isyanlar çıktığı, devlet idaresinin zayıf olduğu sırada yapılmak gerekir.

Madde 4 — Doktor ve eczacı rumlar, Türk hastaları, bilhassa kimsesiz hastaları zehirleyip öldürecek Kür, sağır ve sakat ederek saf dışı bırakmaya çalışacaklar.

Madde 5 — Türk çiftçisi ağır faizlerle toprağından edilecek.

Madde 6 — Devlet idare âmirleri rüşvet, zıvafet, hattâ kadın ikramları ile Eterva'nın emrine alınmalıdır. Ancak bu işler tamamen akademiden yetişmiş âfânların talimatına ve akademinin tayin edeceği şahıslarla bunların vereceği direktiflere göre tatbik edilecektir.

Madde 7 — Fırsat çıktıkça bilhassa resmî devlet binalarında yangınlar çıkarmak, ölümlü kazalar yaratmak, harp gemilerinde yangın çıkarmak, yaralar açmak.

Sionizmin İhanet Programı

1— Genç nesilleri ahlâka aykırı telkinlerle ifsat etmeli.

2— Aile hayatını yıkmalı.

3— San'atı zayıflatmalı, edebiyatı müstehcen ve şehvî bir hale sokmalı.

4— İnsanlara aşağı sınıflarla tahakküm etmeli.

5— Mukaddesata hürmeti yıkmalı, hürmetle anılan kimseler hakkında rezilâne vakalar uydurmalı.

6— Hudutsuz bir lüks, bas döndürücü modalar icad etmeli, çılgınca sarfiyatı teşvik eylemeli.

7— Kalabalıkların vakitleri eğlenceler, oyunlarla oyalanmalı; herkes düşünmekten alıkonulmalı.

8— Müfrit nazariyelerle fikirler zehirlenmeli, gürültü ve kargaşalık yaratmalı.

9— Umumi bir hoşnutsuzluk yaratılarak içtimai sınıflar arasına kin ve itimatsızlık sokulmalı.

10— Aristokratlara müthiş vergiler koyarak onları bunaltmalı, aralarına kin ve itimatsızlıklar saçmalı.

11— Mal sahipleriyle işçilerin arasını bozmalı grevler, sabotajlar tertip ettirmeli.

12— Yüksek tabakanın manevî kuvvetini her çareye başvurarak kırmalı.

13— Sanayiîni ziraatı ezmesine imkân vermeli, böylece köylü sınıfını ortadan kaldırmalı.

14— Saçma nazariyeler ortaya atarak halkı tatbiki mümkün olmayan fikirlerle dolambaçlı yollara sevk etmeli.

15— Hayat pahalılığını körüklemeli, ücretleri artırmalı.

16— Beynelmillet meseleleri ihdas ederek milletler arasına kin ve nefret tohumları saçmalı.

17— Milletlerin mukadderatını tahsil ve terbiyeden mahrum kimselerin ellerine tevdi etmeli.

18— Bütün hükümet şekillerini değiştirmeli, birçok sınırları ifsa etmeli.

19— Meşru hükümet tarzlarından mutlak bir istibdâda gitmeli.

20— Siyasi, iktisadî buhranlar yaratmalı, servetleri mahvetmeli.

21— Mali istikrarı bozmalı, iktisadî krizleri çoğaltmalı spekülasyonlara, enflasyonlara yol açmalı, altını mahdut ellerde toplamalı, muazzam sermayeleri felce uğratmalı.

22— Hükümetlerin ölümlerini hazırlamalı; insaniyeti elem, ızdırap ve yoksulluk içine atmalı.

Madde 9 — Bütün Rum ustaları, Türk çıkarak kullanmaktan sureti katiyede men edilmiştir. Politik düşüncelerle bir Türk çıkarak almak icabederse. Rum usta bu çıkarıyı hizmetçi gibi kullanmalıdır.

İşlerindeki hevesli gençleri de ters muamele etmek, hırpalayıp, iş yerinden uzaklaştırma çaresi aranacak. böylelikle şehirden bir Türk sa natkârın daha eksilmesi temin edilmiş olacaktır.

Komünizmin İhanet Programı

Moskova Muharrirler kongresinde, bütün dünya komünist yazarlarına verilen ve memleketlerinde nasıl hareket edeceklerini gösteren 18 maddelik talimat:

1— Memleketinizde komünist ve sosyalist partilerin kurulmasını teşvik ediniz.

2— Memleketinizi mümkün olduğu kadar sınıflara ve zümrelere bölünüz.

3— Patron ve işçi arasında devamlı anlaşmazlık mevzuları çıkarınız.

4— Rejîm kuvvet kazanıncaya kadar memleketinizde komünist tehlikesi olmadığına herkesi inandıracak, faaliyetlerinizi farkedendenleri vehimle suçlandıracaksınız.

5— Din düşmanlığı yapınız. Halkı dinin dışı sınıf ve zümrelerine bölünüz.

6— Her millî dava ve davranış karşısında tamamiyle tasasız kalacak, mümkün olursa önlüyici yazılar neşredeceksiniz. Her millî varlığı yıkmak için gayret sarfedeceksiniz.

7— Politika, edebiyat ve bütün kültür kollarında, fikirlerimize yakın olmayan ve komünist temayüllü bulunmayanların bütün şöhret ve otoritelerini yıkmaya çalışacaksınız.

8— Halkın çok sevdiği ve artık terkedemeyeceği millî simaları ve kahramanları kendinize bayrak yapacak, onların fikir ve düşüncelerini kendi açınızdan yorumlayacaksınız.

9— Romanda, şiirde, karikatürde, resimde sistemli olarak işcinin ve köylünün sefaletini, mübalağalı bir şekilde göstereceksiniz.

10— Tercümelerinizde, batının, komünist veya komünizme mütemayıl müelliflerinin eserlerini tercih edeceksiniz.

11— Milletinize batı bloku düşmanlığı aşılayacaksınız.

12— Nizamlara karşı gelenleri destekleyeceksiniz. Kargaşalık çıkarmak için muhalefet duyularını isyan derecesine çıkaracaksınız.

13— Rus filmlerine alâka celbedeceksiniz.

14— Evvelce komünist oldukları halde sonradan dönen Fransız: Andre Gide, Malraux; İngiliz: Arthur Koestler, Stephen Spender; İtalyan: Ignaso Silone, Malaparte; Amerikan: Richard Wright ve Louis Fischer aleyhinde kampanya açacak, şöhretlerini sileceksiniz.

15— Sendikaları, gençlik derneklerini ve toplulukları ele geçirmeye çalışacaksınız.

16— Bilhassa öğretmen, Profesör ve saire gibi, büyük kitleleri elinde tutanlara yaklaşıp, onları saflarınıza çekeceksiniz.

17— Devamlı huzursuzluk kaynakları arayacak ve huzursuzluğu devam ettirmek, baş prensibiniz olarak çalışacaksınız.

18— Komünizmi açıkça müdafaa etmekten mahrum olduğunuz takdirde sosyalizmi, sosyalist yayın yapmadığınız takdirde işçi haklarını savunarak aynı gayeyi devam ettireceksiniz.

**Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin, Milletleri ve Milletimizi
Yıkmak için Hazırladıkları İhanet Plânlarını Açıklayan Kitap:**
«Millet Düşmanlarının İhânet Planları - Belgeler»
Otağ Yayınevinin Neşrettiği Bu Kitabı Mutlaka Okuyunuz.
Adres: Otağ Yayınevi, Vilâyet Han En üs Kat Cağaloğlu İst.

Komünist Ülkeler İşçi Cenneti Değil, Milletlerin Kanlı Mezarıdır

KOMÜNİST DÜNYASINDAKİ İŞÇİLERİN ESARETİ

Dünyanın her yerinde komünistler, iktidara gelebilmek ve millî devletleri gasbedebilmek için işçi ve köylü zümresini ve son zamanlarda da görüldüğü gibi üniversite talebelerini kuvvet kaynağı olarak kullanırlar. Komünist diktatörlüğünü kuruncaya ve bir memleketi hâkim oluncaya kadar bu kuvvetleri istismar ederler.

Bu kuvvetlere ihtiyaç vardır. Ne zamana kadar? Taki, bir memlekette devlet komünistleşip Kızıl Ordu ve Polis Teşkilâtı kuruluncaya ve bütün anti komünist teşkilâtlar ve şahıslar tasfiye edilinceye kadar. On dan sonra artık işçinin, köylünün, aydının kayıtsız şartsız devlete tabi olması, komünist partisi ve onun hâkimi bir avuç komünist idarecisinin isteklerine bağlı olarak köle gibi yaşaması ve hareket etmesi lâzımdır.

Komünistler, iktidar mücadelesinde işçi için çok cazip ve fakat sonu felâket olacak vaadlerde bulunurlar. Onlar, kuracakları yeni komünist sistemin bir «İşçi Cenneti», «Sınıfsız bir cemiyet», «işçinin devlet yönetimine hâkim olduğu bir sistem» olacağını durmadan propagand ederler. Bu rejimde güya işçi efendi olacaktır. Fabrikalar ve onların yönetimi onun elinde olacaktır. İhtiyacını bütün bütün karşılayacaktır. Patronlar, toprak ağaları ortadan kalkacaktır. Köylülere gelince onlar, komünizmin kurucusu yahudî Lenin'in nazarında komünist rejim için en tehlikeli bir zümredir. Muhafazakârdırlar. Toprağın sahibi olmak isterler. Fakat komünizm bir memlekette kökleşinceye kadar, köylünün de kuvvetine ihtiyaç vardır. O halde iktidar mücadelesinde köylü için de slogan hazırdır «İşçiye iş, köylüye toprak» ihtilâlden sonra elinden bütün toprakları alınarak kollektifleştirilmiş devlet arazisi üstünde köleleştirilecek olan köylüye de toprak vad edilir.

Lenin, komünist ihtilâlden önce Rusya'da bu sloganlarla işçi ve köylüyü kendi saflarında toplamaya çalışmıştı. 1960 ihtilâlden sonra Türkiye'mizde TİP adındaki ve şimdi kapatılmış bulunan komünist partinin amblemine bu slogan aynen alınmıştır. DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) adı altındaki komünist işçi teşkilâtı da işimizi en kanlı bir iç harbin içine itmeye ve onu bir ihtilâl vasıtası haline getirmeye çalışırken aynen yaldızlı ve göz alıcı sloganları kullanmıştır.

Fakat madalyonun öbür cephesi

tamamen bambaşkadır. Komünistleş tirilmiş memleketlerdeki işçi ve köylü zümresinin halini ancak felaket ve bitmeyen ızdırap olarak anlatmak mümkündür. Bugün bütün komünist memleketlerde sözüm ona «işçi cenneti» diktatörlüklerde işçi ve köylü tam bir esaret altındadır. Rusya'da ve Demirperde gerisi memleketlerde, Çin'de ve bütün komünist memleketlerde işçi kitleleri komünizm ahtapotunun vahşi ve kanlı kol ları arasında inlemektedirler.

Aşağıda bizzat bu zulüm hayatını yaşamış, görmüş, komünist partilerinde mühim mevkilerde yer almış fakat sonradan tatbikata isyan etmiş, önceleri komünizmi övmüş lâkin Rusya'daki komünist hayatı gör dükten sonra komünizmden nefret ederek hayal kırıklığına uğramış mühim şahısların itiraflarına geçme den önce bir hususu belirtelim.

Yurt içinde ve yurt dışındaki Türk işçileri, komünistlerin bu yaldızlı sözlerine hiçbir zaman kanmamıştır ve kanmayacaktır. Komünistler Türkiye'yi bir Türkistan veya bir Çekoslovakya haline getirmek için Türk işçisinin desteğini almak yerine onun imanlı ve milliyetçi bileğiyle karşılaşacaklardır.

KOMÜNİST KAPİTALİSTLER VE AĞALAR

Rusya'da ve diğer komünistleşen memleketlerde kısa bir zamanda yeni bir sınıf meydana gelmiştir. Artık memleketin hakimi bu sınıftır. Hangi sınıftır bu? Elbette ne işçi sınıfı, ne de köylü zümresidir. Giden hakim sınıfların yerine işçi ve köylü zümresiyle hiçbir alakası olmayan bu bürokrat sınıf, komünist partisinin üst kademelerini, kızıl ordunun yüksek mevkilerini işgal eden şahıslardan ve önemli mevkilerde bulunan komünistlerden meydana geliyordu. Artık bunlar istihsal den istihlâke, ekonomiden siyasete kadar memleketin mutlak hakim sınıfıdır. Cennet vaadiyle kandırılan ve toprak verileceği söylenerek aldatılan köylü ebediyen, bu zadegân sınıfının doymak bilmeyen istihlâlarının esiridir.

Yugoslavya komünistleştikten sonra iktidara gelen, Tito ve kabinesin de senelerce başkan yardımcılığı yapan, fakat komünizmin vahşeti ve zulmü karşısında, tatbikatta işçi sınıfına gösterilen esaret muamelesi yüzünden komünizmi tenkit eden ve daha sonra da hapsedilen MİLOVAN ĐIĐILAS «Yeni Sınıf» adlı kitabında komünistleşen memleketlerde teşekkül eden bu yeni sınıfı şöyle anlatıyor.

«Komünist sistemlerini tenkitçi

gözüyle tahlil edersek, bunların esas vasıflarının, hususi bir tabaka içinde organize olmuş bir bürokrasinin, kitleye hakim oluşu hakikatını görürüz. Bu, umumiyetle isabetli bir tabiidir. Daha esassı bir tetkik ise gösterir ki, bürokratlardan da sadece hususi bir tabaka, yani asıl idare mekanizması ile bir ilgisi bulunmayan bir tabaka, hakim bürokrasinin, veya benim nazariyeme göre Yeni sınıfın nüvesini teşkil etmektedir. Bu tabaka da, siyasi yani parti bürokrasisidir.

Bu yeni sınıfın sözü ile hareketleri birbirine uymamaktadır. Yeni sınıf sosyal farkları ortadan kaldıracığını bir taraftan vadederken, bu farkları, halkın çalışma neticesi elde ettiği istihsalı kendine çekmek ve ondan kendi üyelerinin faydalanmasını temin etmekle mütemadiyen artırılmaktadır. İnsanlığı katı surette açlık ve sefaletten kurtarma vazifesini ifa ettiğini bağıra bağıra ilân ederken, tamamiyle aksini yapmakta dır.»

İşte bu yeni sınıf için herşey mu-bâhtır. İktidarda kalabilmek için milyonlarca işçinin zalimce çalıştırılması, toprakları ellerinden alınan köylülerin sürülmesi, milyonlarca masum insanın çalışma kamplarında esirler gibi toplanması, öldürülmesi. Artık komünist ihtilâlden önce her komünistin ağzından eksik olmayan cazibeli sözler tamamen unutulmuştur. Şimdi komünist partisi ve onun idarecisi yeni sınıfın yaşamasıdır mühim olan. Kızıl ordunun ve gizli polis teşkilâtının en vahşi usulleri kullanarak milyonlarca zavallı insanı sindirmesi, korkutması, öldürmesi elzemdir artık. Nitekim Lenin'in ÇEKA (Gizli Polis Teşkilâtı) reisi Felix Dzerzhinski ilk konuşmasında şöyle demişti: «Zannetmeyin ki, ben devrimci adalet şekilleri arıyorum. Artık adalet ihtiyacımız kalmadı.»

Lenin de zaten «Devlet bir topuzdur» dememiş mi idi? Böylece devlet bu yeni kapitalistler sınıfının eli ne geçmiş ve bir topuz gibi işçi ve köylü zümreleri için kullanılmaya başlanmıştır.

KOMÜNİST İŞÇİ CENNETİNDE İŞÇİ ESİRDİR

Komünist memleketlerde işçi nasıl çalışır, ne alır ve sendika diktatörlüğü altında yaşayış şartları nelerdir? Sendikacılık var mıdır? Sendikacılar tayinle mi, yoksa seçimle mi işbaşına getirilir? Sendikalar işçiler hesabına mı, vahut komünist partisinin menfaatine mi, hizmet ederler? İşçiler kendi adlarını konuşabilirler mi? Ücret ve gelirler ara-

sındaki nisbetsizlik ve adaletsizlik hür memleketlerdekinden daha mı fazla yoksa daha mı azdır? İşçilerin işlerini istedikleri anda bırakabilirler mi? Çocuklar ve kadınlar neden çalışmak zorundadırlar? Çalışanlar kimlerdir, onu istedikleri gibi kullananlar kimlerdir? İşçilerin baş düşmanı kimdir?

Komünist rejimleri en güzel inceleyenlerden birisi olan Lin Yutang «Gizli İsim» adlı kitabında bunları yazıyor. Bu işçi sınıfının komünist memleketlerdeki halini şöyle anlatıyor:

«Kırk yıl geçtikten sonra hâlâ sosyalist bir devlette hiçbir azalma belirtisi göstermeyen köle işçiliği diye acalıp bir olaya rastlamaktayız. Bu köle çalışması, Sovyet Sosyalist Ekonominin ve ekonomi plânlamasının mühim ve bölünmez bir unsurudur.

Tchernavin, bir yazısında şöyle diyor:

«...Kamplarda tutsak işçiler mevcut. Bu insanlar gerçekte GPU iş adamlarının yatırımını teşkil etmektedirler; pahalı cihaz ve makinelerin yerini almaktadırlar. Makinalar için binalara, bakıma ve belirli miktar ve kalitede yakıt ihtiyacı vardır. Halbuki bu yargılı tutsaklar için böyle bir şeye lüzum yok. Bakım istemezler, kendilerinin yapmış oldukları ısıtılmamış barakalarda yaşayabilirler. Yakıt ihtiyaçları, yiyecekleri şartlara göre avarlanabilir: bir kiloluk ekmecekleri 400 grama indirilebilir, şeker hiç verilmese de olur; kokmus tuzlu et yahut deve eti karşılığında avnı şekilde iyi olarak çalışırlar. Netice olarak, tutsak, herşey için en elverişli makinedir. Bugün bir kanal acar, öbür gün ağaçları devirir, ertesi günde balık tutar. Tek gerekli şey, onu iş yapmaya zorlayacak bir teşkilâttır. Bu ise GPU'nun ihtiyacıdır (GPU gizli polis teşkilâtı demektir.)»

Madalyonun ikinci yüzünün işçi için tam bir facia olduğu gerçeğiyle karşı karşıyayız. Artık işçi cenneti, sınıfsız cemiyet, işçinin her şeye hakim olduğu bir devlet vaadleri işçinin köleliği ile neticelenmeye başlamıştır.

Şu aşağıdaki hususlar Rus işçisinin durumunu bütün açıklığı ile ortaya koymaktadır.

1. Hür sendikacılık, «saf ve basit sendikacılık» yahut «burjuva sendikacılığı»dır.

2. «Bütün sendikacı saçmalıkları çöp sepetine atılmalıdır.» Lenin 10. Parti kongresi 1921.

3. İşçi sendikalarının, her ne şekilde olursa olsun iş idaresine katıl-

Millî Dâvâlarımızın Yılmaz Müdâfii Yeniden Millî Mücadele'yi Oku, Okut; Abone Ol, Abone bul.

Yurt Dışı Abone: Yıllık: 96 T.L. 6 Aylık: 48 T.L. 3 Aylık: 25 T.L.

SAYFA: 14

ALMANYA ÖZEL SAYISI AĞUSTOS 1971

ması zararlı ve yasak olarak bilinmelidir. Ne komünist partisinin, ne Sovyet hükümetinin ve ne de işçi sendikalarının hangi şartlarda olursa olsun şunları unutmamaları lazımdır: Proleter hükümetle idare edilen bir memlekette sık sık grevlere baş vurmamak, ancak işçilerin kültürde geriliği, siyasi gelişme noksanlığı, hükümete saldırma ve mazi olmuş kapitalizm ve tekelciliğin yeniden canlanışı olarak tarif edilebilir» Lenin II. Parti Kongresi 1922.

Lin Yutang, Rusya'daki işçinin nasıl köleleştirildiğini dört bölüm halinde incelemiş ve ortaya acı gerçekleri sermiştir.

«1. KAFESLEME (İşçi sendikaları ve ücretler).

Sovyetler Birliğinde işçilerin kontrol altına alınmasının esası, işçi sendikalarının görevinin, Leninci tarifi den doğmaktadır. Bu tarife göre sendikalar, işçiyi kontrol araçlarıdır. İşçilerin ne grev yapmaya, ne de toplu pazarlığa hakları vardır; ne ücretleri, ne de yapılan iş kotalarını münakaşa edebilirler.

2. PRANGAYA VURMA (işin dondurulması)

Hiçbir fabrika müdürü, deli olma dıkça ücretlerde yapılacak bir artışı hoş karşılamaz. Yöneticilerin hiç arzu etmediği şey, işçinin devamlı surette bir işten diğer bir işe geçmeleri ve istedikleri anda işini terk edip gitmesidir. İşçinin hür olduğu özel teşebbüslere sahip, toplumlarda yöneticiler bu hususta bir şey yapamazlar, yöneticiliği üzerine almış bu lunan devlet birçok şey yapabilir ve yapmıştır da. En başta işi dondurmıştır. İşçi konusunda özel sermayeye yer vermiş memleketlerle, Sovyet Rusya arasındaki fark şundan ibarettir: İlkinde, işçi isterse ve tatmin olmazsa işini bırakabilir; hal buki Sovyet Rusya'da bu şekilde hareket edemez. Çünkü bütün işleri devlet kontrol etmektedir.

3. İŞKENCE ÇARKINA BAĞLAMA (Sosyalist yarışma ve Stakhanov hareketi)

Daimi iş dosyası, yiyecek karnelerinin kontrolü ve resmi tayinler hariç işçinin hareketsiz hale sokulması sayesinde yöneticiler istedikleri kadar işçilerden faydalanabilmekteydiler. Bu istediği kadar faydalanma imkânı sonradan Stakhanov yarışması sayesinde anormal, yahuutta dilce bir seviyeye yükseltilmiştir. Yarış, işçinin son enerjisini kullanması ve devamlı surette yükseltile iş parçası normunu aşabilmesi için belirli nisbetler içinde uygulanan bir prim sistemi idi. Bu vasat işçiden en genç ve en iyi olanlarının tkip edebileceği nefes kesen bir yarış haline geldi. Nihayet insan tı hammülli dışında, delice bir çab seviyesine ulaştı... En sıhhatli işçiler tarafından ayarlanan normu, ancak sıhhati pahasına karşılayabilecek, kendisini de, ailesini de kat derecede besleyemiyordu. Normu yukarıdaki yüksek primi alabilmek için işçiler gönüllü olarak çalışma saatlerini uzatıyorlardı. Herkes primin mahmuzu altında aynı hisle hareket ediyordu. Fakat işçilerin çoğu eski normu aşınca, norm, yeniden yükseltiliyordu. Buna «normların revizyonu» deniyordu ki, dikine çalışan bir nevi işkence gar-kı idi.

4. İDAM İLMİĞİNİ GEÇİRME (dişiplin tedbirleri).

Başlarından hadise geçen işçilerin

sayısı pek çok olmasına rağmen bir kaç olaydan söz açacağız:

Birincisi tramvaydan düşen bir kadının macerası olup, birçok gizli şeyleri de ihtiva etmekte ve insanın aklına bir sürü sorular getirmektedir:

Sanık Zotofa, işine giderken tramvaydan düşüp bacağına kırmıştı. İşyerine zamanında haber vermiş, ismini kaydettirmiş ve tesisat dispan-serine gittiğini bildirmişti. Dispan-serde kendisine tıbbi yardım yapıl-dığı ve çalışamaz durumda olmasına rağmen hastalık raporunu kabul et-medigiine dair bir kâğıt verilmişti. Te-sisat yönetmeliği ve II. Moskova Böl-gesi kamu mahkemesi yargıcı Zoto-fa'nın işinin başında bir saat bulun-mayı hususunda ileri sürdüğü de-lilleri yetersiz buldu. Mahkeme Zo-tofa'yı işyerinde 4 aylık bir cezalı işe mahkum etti. (Sovetskaya, Yus-titsiya, 1940, sayı 21-22'den. Sch-warz S: 113-114).

Bir başka olayda şöyle cereyan et-miştir:

— İşçi cenneti olarak propaganda edilen komünist ülkelerde işçinin du-rumu kelimenin tam manasıyla fecattır. Bir dilim ekmek ve su gün-lük yiyecektir. Buna karşılık parti kodamanları zevk ve safa içinde yü-zerler. Resim bir deri bir kemik kalmasına rağmen çalışan işçileri gös-teriyor.

11 Eylülde Moskova şehri manke-mesi izin alarak tren istasyonuna ka-rısını karşılamaya giden ve işinden atılan bir işçiyi mahkum etmişti.»

1932 senesindeki reformlarla iş ka-nunu değiştirilerek birgün dahi işe gelmeyenler mazeretlerine bakılmak-sızın işten çıkarılmaya başlandı. Sa-dece işten atılmakla kalmayacak ay-nı zamanda Loemandan da çıkarıla-cak ve elindeki yiyecek karnesi de alınacaktı.

27 Aralık 1938 kararnamesi iş şart-larını daha zorlaştırdı ve işçinin kö-lelik zincirine bir halka daha ekledi.

26 Haziran 1940 Kararnamesinde ise, işe bir gün gelmeyenler için da-hi altı ay kadar cezalı iş uygulaması kabul edildi. 1941 de yayınlanan ça-lışma tüzüğüne göre kaçakçılık ha-linde uygulanan cezalar, fazla çalış-mak istemeyenlere de teşmil edili-yordu. Böylece her yeni çıkan ka-nun kararname yahut da tüzük iş-çinin çalışma hayatını tahammülü

mümkün olmayan birçok tedbirler getirerek zamanımıza kadar gelindi. **KADINLAR VE ÇOCUK İŞÇİLER**

Rusya'da kadınların ve çocukla-rın ağır sanayi dallarında ve ma-denlerde çalıştırılması olağandır. A-şağıdaki istatistik 1 Kasım 1936'da, hafif ve ağır sanayide çalışan kadın-ların % miktarını göstermektedir.

Kömür Madenleri	%24,3
Demir Cevheri	%23,6
Demir ve Çelik	%24,9
Maden Ticareti	%31,7
Ağaç işleri	%43,9
Fırınlara	%55,5

İyi maaş alan Sovyet ileri gelen-lelerinin kadınları, Sovyet eleilerinin hanımları ve kızları hâlâ krokodil çanta, Chanel 5 ve Kadillak gibi ka-dınca karpisler göstermektedirler.» (Lin Yutang, Gizli İsim)

Komünist rejimler çocukların istismarı mevzuunda da Many Gordon, Komünist gençliğinin resmi or-ganı Komsomolskaya Pravda'nın 27 Ağustos 1935 tarihli nüshasında ay-ten şunları söylüyor

mar edildiğini uzun uzun anlatmaya lüzum görmüyoruz. Ancak bütün dünya işçileri için aşağıdaki husus-ların ibretle okunması çok şey öğ-retecektir.

«İktidarda Stalin» adlı eserinde (1931'de Paris'te yayınlanmıştır) U-ralow diyor ki, «Sovyet Rusya'da 1935 senesinde bir işçinin ortalama ücreti senede 1800 ruble idi, bir bu-çak parti sekreterinin maaş ve di-yetleri ise senede 45000 rubleyi bu-luyordu.»

«Hususi mülkiyet kaldırıldıktan sonra kır villaları, birinci sınıf mes-kenler, birinci sınıf lüks mobilya ve buna benzer şeyler iktisap edildi, hu-susi surette tesis edilmiş devlet ika-metgâhları, fevkalâde istirahatha-neler, yeni sınıfın üst kademeleri i-çin tesis olundu. Parti sekreteri ve gizli polis şefi, bazı bölgelerde en yüksek otorite haline geldikleri gibi, en mükemmel meskenlere, otomobillere ve buna benzer lüks hayat eş-yasına da sahip oldular. Alt kade-medekiler ise, kendi durumlarına göre muayyen imtiyazlara eriştiler. Devlet tahsisleri, «hibeler» lüks blok apartmanlar, devlete sadık kimseler için tesis olundu ve bütün bunlar siyasi bürokrasi için refahın tükenmez bir kaynağını teşkil etti.» (Milovan Djilas, Yeni sınıf.)

ADALETSİZLİĞİN EN BÜYÜĞÜ

Başlangıçta sınıfsız bir cemiyet ol-masına çalışırken, bir tarafta ga-yet kuvvetli, imtiyazlı, lükse düş-kün otokrat bir sınıf, diğer tarafta sadece çalışmak mecburiyetinde ve hiçbir hakk sahibi olmayan bir cem-yet meydana geldi

Troçki, «İhanet edilen İhtilâl» e-serinin 142 nci sayfasında, «Halkın ancak yüzde 15-20 sinin milletin zen-ginliğinden istifade etmektedir.»

Kızıl Rus ordusunun kurucusu Troç-ki'nin bu sözleri komünizmin kimle-re kâr ve menfaat sağladığını göster-mektedir.

Gelirin paylaşılmasına bir misal olması için Lin Yutang'ın Gizli İsim kitabının 159 sayfasındaki bir ikra-miye tablosunu aktaracağız:

1936 da 60.000 ruble şu şekilde taksim edilmiştir:

Direktör	22.000 Ruble
Parti sekreteri	10.000 Ruble
İstihsal şefi	3.000 Ruble
İdari işler şefi	6.000 Ruble
Sendika başkanı	4.000 Ruble
Bütün diğer işçiler	5.000 Ruble

İşte yerli ve yabancı komünist ha-nımların cennet olarak anlatmaya ça-lıştıkları komünist cehenneminin iş-çi için görünen vechesi budur.

Dünkü ve bugünkü tatbikatı ile ko-münizm bizzat kendi içinden muha-lefetlerle karşılaşmaktadır. Eskiden komünizme methiyeler yazanlar son-radan büyük bir ümitsizlik içinde susmaya mecbur oluyorlar.

Komünizme karşı 1948 Berlin gre-vi, 1953 Haziranında Doğu Almanya ve Çekoslovakya'daki grevler, 1956 Ekiminde Polonya ve Macaristanda-ki büyük çaptaki millî ihtilâller ve son olarak Çekoslovakyalıların istik-lâl mücadeleleri, Türkistan'daki de-vamlı isyan ve kaynaşmalar, Komü-nizm vahşeti altındaki insanların memnuniyetsizliklerinin su yüzüne çıkmış misalleridir.

Bütün dünya işçileri ve bugün bir komünist çemberi içinde bulunan Türkiyemizin yurt dışında ve içinde ki işçileri komünizmin işçiye getir-diği sefalet ve vahşeti ibretle gör-mektedirler.

Yeniden Milli Mücadele'den Avrupa'daki Kardeşlerimize

Aziz İşçi Kardeşim!

Tarih¹, huzur, saadet ve şerefle dolu bir milletin bugün içinde bulunduğu ızdıraplı durumu, asırlık ihanetler¹ve hazırlanan beynelmilel millet düşmanları, senin ve senin gibi binlerce kardeşinin gurbet ellerinde çile doldurmasının baş mesuller¹dir. Satırlarına vatan hasreti, anne-baba-aile ve çocuk hasreti doldurduğu mektupların, aynı zamanda bu hainlere karşı kını de mukaddes bir emanet gibi taşımaktadır. Biliveruz. Ve vine biliveruz ki m¹lletimizin el emeği ve almt¹er¹ milletin irtına bağdaş kurup oturmuş, piposunu ke-vifle tüttüren vahudi patronları. Rum ve Ermeni vur-guncularıyla onlara benzemek isteyen m¹lletten kopuk insanlarca çar-çur edilmesevdi, vurt dışına. İsrail'e, Yunan¹stan'a kaçırılmasaydı. İsviçre Bankalarında depolanmasaydı sen bugün Almanya'nın kömür ocaklarında pis vahudinin veva hristivanın emirlerine amade olma-vacaktın. Vatanın hür havasını koklayacak, çocuklarının ailenin arasında huzur ve saadet görecekt¹n. Ama dünvanın başına bela bu zulüm şebekeleri milli iktisadımız üzerine sülük g¹bi vapişmişlar. Yıl-lardır kanımızı emmişlerdir. Sen işte onun için bugün vatandan uzaktasın.

Kardeşim, bil ki, düşmanın ihaneti, üç günlük, bes günlük değ¹lidir. Yahudi ve onun hain ortakları asırlardan beri fitne tohumunu atmakta, milli bünve-mizi zavıflatmakta, milli servetim¹zi keyfince heba et-mekte, milli ahlâkımıza en öldürücü sabotajları elle-rindeki imkânlarla vapmakta, dinimizle alay, vatani-mize hakaret etmektedirler. Bugün bunlar bitmiş m¹dir? Asla! Bugün aynı hain şebekenin uçları, gazete köselerinden vazar olarak kuruldukları fabrikalardan fabrikatör olarak hanet tezgâhlamakla meşguldürler.

Vatanın içinde ve dışında, yahud¹nin vurucu gücü komünizmin adi çıkırtkanları, kurdukları tuzaklarda av beklemektedirler. İşçiler arasında, kövülüler arasın-da tuzağa düşecek zavıf bünveli avlar... Harıl harıl iş-leven matbaa ve teksir makinaları, vahudi tezgâhında dokunmuş propaganda broşürü çıkarmaktadır. Yalan, sahtekârlık ve üçkâğıtçılığın doldurduğu bu broşür-ler, zavıf karakterli insanlardan başkasına tes¹r etmez-ler. Bunu onlar da bil¹vorlar. Fakat aynı edebiyatı, yüz lerce, binlerce defa tekrar edip kafaları şartlandırmak için didinmektedirler. Öyle vapmak istiyorlar ki, se-nin hoşgörülüğünden ve sabrından istifade ederek, «sosvalizm, bağımsızlık sömürü» edebiyatıyla kafalar doldurulsun. Ayrıca aynı iş, komünist hücrelerinde, cinsî ve fikrî eğitim yaptırılmış fahişeler kullanılarak vapsin. Ve örümceğin ağlarına takılanlar kaç tane olursa olsun komünist çapulcu kervanının birer er¹ olarak vetiştiril¹sin. Bunu ist¹vor şimdi milletimizin düşmanları.

Yabancı ülkelerde çalışan 500.000 kardeşimiz¹n, kendi milletine karşı kullanılabilecek büyük bir ordu olacağı düşüncesi Moskova'daki komünist şefler¹n ağ-zını sulandırmakta, ne sarfetseniz az diverek Alman-ya'daki temsilciler¹ne kasanın ağzını açmaktadırlar.

Rusya'nın Türkiye üzerindeki tarihi emelleri bellid¹r. Türkiye'nin içinden yaptığı işgâl ve htilâl manevrala-rı henüz neticesini vermemektedir. Son olarak «12 Mart Muhtırası» komünist harekete bir darbe daha indirmiştir. Rusya şimd¹, yurt dışındaki işçilerimize çengel atmanın yollarını aramaktadır. Onun iç¹ndir ki, Türkiye'den kaçan bütün komünistler, «oluğu Alman-ya'da almaktadırlar. Bir müddet önce Türkiye'de ya-vınlanan ve Sıkıyönetim tarafından kapatılan yayın organları, Almanya'da boy göstermektedirler. Bunla-rın hedefi ned¹r? Sadece senin fikrini çelmek. Seni mi-litan olarak kullanmak.

Bunlara karşı hükümet tedb¹r alır mı, almaz mı? Bu onun memleket ve millet severliğine bağlıdır. Bu-güne kadarki iktidarlar almamıştır. Bundan sonraki-ler alır mı bilemeyiz. Ama, şu bir hakikattir ki, Alman-ya, Avusturya, Belç¹ka veya Hollanda'da çalışan kar-deşlerimiz¹n, vatana ve milletin hayatına yönelmiş ha-reketlere karşı bizzat mücadeleleri şarttır. Bir millet eğer kendi değerlerini ve mukaddes bildiği şeyler¹ ko-ruma azmini yit¹rmiş, iradesi çözülmüşse, baştaki ik-tidarların ve onun harekete geç¹rebileceği kuvvetlerin netice alması beklenemez. Bir ordu, ancak milletinin iradesi yıkılmamışsa başarılı olur. Unutma ki Alman-ya veya b¹r başka ülkede milli idealleri koruma şeret-li vazites¹ senin omuzlardadır. Butun şer kuvvetle-rin boy hedefi haline geldiğine göre, içinde bulundu-ğun durumu ve me¹uliyetini unutmadan milli hayatı koruma hareket¹ni yürüteceks¹n demektir.

Türkiye'ye İsviçre, Vatikan gibi betirli merkezler-ce gönderilen turist kıyafetindeki insanların vatani-mizde, hristiyanlık, materyalizm, komünizm, yahud¹-lik propagandası yaptığını, casuslukla meşgul oldu-ğunu düşünürsen, üzerine düşen vazifenin ne kadar mukaddes olduğu anlaşılacaktır.

Kardeşim,

Millet düşmanları büyük imkânlarla savaşmakta-dır. İrademizi çözmek, imanımızı yıkmak, milletim¹zi köle vapmak için milyonlar seferber edilmiştir. Onla-rın bunca ihanetlerine karşı, senin silahın iman ve fedakârlığıdır. M¹llet olarak bizi çile ve ızdırap yo-ğurmıştır. Son yüz yıllar boyunca varlığımızı koruma mücadelemizde nice vavruların öksüz, nice bacıların dul ve nice kardeşlerin yetim kaldığı, hepim¹zin hafı-zasında silinmez bir iz bırakmıştır. Bugün üzerinde yaşadığımız vatan, Fransız, İngiliz, Yunan ve Moskof sürüler¹ne karşı mücadelede can veren şehidlerin kan-larıyla, cephe-deki evlâdı iç¹n dua eden anaların göz-vaşlarıyla voğrulmuştur. Bugün vudumladığımız hava-ya, cephe-deki vavuklusuna türkü vakan bacıların, «ba-bam nerde kaldı gelmedi» diyen yavruların hasret do-lu iniltileri karışmıştır.

Evet, dün ecdadımızın kanıyla koruduğu bu va-tan, bu din, bu devlet, üçbuçuk soysuzun sabotaj ve hücumlarıyla, moskofun çizmesine teslim edilmeye-cektir.

Su an yaşadığımız buhranlı dev¹rler gececek, m¹-letimiz tarihine lâıyk yere mutlaka çıkacaktır. Ye¹er ki: İman et, mücadele et. Zafer Senindir.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE